

Duch Pravdy

63-0118, Phoenix, AZ
(SPIRIT OF TRUTH)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Duch Pravdy

(SPIRIT OF TRUTH)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham 18.1.1963 v Phoenix, AZ

¹ Zostaňte teraz na chvíľu stáť, ako sa pomodlíme. Skloňme svoje hlavy.

² Náš spravodlivý Nebeský Otče, ako sa k Tebe teraz blížíme v tom dostatočnom Mene Pána Ježiša, chceme Ti vzdať chválu za to, čo si pre nás urobil, čo naše oči videli a naše uši počuli. Sú posledné dni záverečných scén dejín tohto sveta, keď čas odchádza do Večnosti a my vidíme svietiť Svetlá a vieme, že to nie je dlho do príchodu Pána Ježiša.

³ Prosíme Ťa, Nebeský Otče, aby si na nás dnes večer pamätal. A ak je v nás dnes večer nejaké zlo, Pane, zober to preč, aby sme mohli pred Teba predstúpiť, ak by si dnes večer prišiel. Modlíme sa za chorých a núdznych.

⁴ Modlíme sa za Tvoju Cirkev, tu i v zahraničí, po celom svete, Tvoje deti všade v každom národe, aby sme mohli umyť svoje rúcha v Krvi Baránkovej, a počuť na to volanie, „Hľa, Ženích prichádza. Vydite Mu v ústrety.“ Kiež by sme dokázali v tom čase, Pane, milosťou Božou a zásluhami Ježiša, v ktorého dôverujeme, rozsvietiť lampy a ísť vpred v ústrety Ženíchovi. Vezmi dnes večer Slovo Pánovo a obrež naše srdcia. Odstráň všetku neveru. Daj nám veľkú službu. V Ježišovom Mene o to prosíme. Amen.

Môžete si sadnúť.

⁵ Je to pekné byť tu dnes večer v tejto svätyni Pánovej, v službe. Minulý večer sme mali skutočne skvelý čas u brata Groomera. A pamätám si, že minulý rok sme mali nádherný čas.

⁶ Mali sme všade ohromný čas. Pán nás práve požeňnal nesmierne hojne, viac, ako som si kedy myslel, že by nás požeňnal. Ale On je tak plný milosrdenstva a láskavosti. Je tak dobré poznať Ho. Je to tak? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] A keď pomyslím, „Poznať Ho, to je Život.“ Poznať Ho, to je Život.

⁷ No, zajtra večer ideme dolu do Zhromaždenia na Central Avenue, myslím, že sa to tak volá. Brat Fuller, ďalší milý brat. A myslím,

že tam dole je veľká cirkev. A dúfame, že možno budeme mať modlitebný rad, ak to bude s bratom Fullerom v poriadku. Tak sme ...

⁸ A potom, ďalší deň ráno, máme byť, myslím, v apoštolskej cirkvi tu vo Phoenixe. A nepamätám si, kto bol ten pastor, ten brat. Bol som tam minulý rok? [Brat hovorí, „Nie, to je nová mexická cirkev, brat Branham.“ - pozn.prekl.]

⁹ A potom v nedeľu večer v zbere nášho vzácného brata Outlawa, v Cirkvi Ježišovho Mena. A ja a moja rodina prídeme s veľkým očakávaním a vypočujeme si nejaký dobrý spev.

¹⁰ Billy Paul by to mal vedieť každý kúsok naspamäť. Prehrávali sme tú pieseň, „Ja idem hore, hore“, až toľko, že, úprimne, tá pieseň je na páske úplne vydraná. On s tým začne v kancelárii a púšťa to každý deň, keď tam pôjdem, nezáleží na tom, hrá tam „hore, hore, hore“. To je niečo! Prehrávame to a tá platňa je takmer úplne zodraná.

¹¹ Viete, mal som dnes večer taký zvláštny pocit. To, som trochu zachrípnutý. Pomyslel som si, „Ó, keby som len mohol zbadať niekoho, kto by hovoril namiesto mňa,“ a náhodou som sa tu pozrel a uvidel som Jacka Moora. Presne tak bol. Nikdy... Ó, verím, že by to bolo skvelé, brat Jack. [Brat Jack Moore to komentuje. - pozn.prekl.] Teraz to počúvajte.

¹² A myslím, že tu tiež vidím brata Roya Bordersa. Tak veru. Brat Noel Jones tu tiež sedí. Ó! Sme všade naokolo. Myslím, že by to mohol byť dobrý čas, možno, ak by som si trochu oddýchol, viete, a aby tam boli niektorí z týchto milých mužov, ktorí by sem prišli a hovorili za mňa, keď budem zachrípnutý, viete. Brat Jack povedal, „Pán nie je v tom zjavení.“ No, bol som unavený, keď som prišiel. A ja som bol celý ten čas trochu unavený.

¹³ A vidím ľudí, ktorí tam stoja, a ako musia stáť, a som rád, že stojím s nimi. No, nech ťa Pán žehná.

¹⁴ A my sa teraz tešíme na tieto ďalšie zhromaždenia, ktoré prídu. Potom budúci týždeň je to v letničných zboroch. Skončíme, budúcu stredu večer, o 11-tej a na Garfielde. Nemôžem si na nich len spomenúť. Verím, že v Prvých Zboroch Božích v meste. A potom začne konferencia v Ramade.

¹⁵ A teraz je tu banket pre obchodníkov v hlavnom meste Arizony, v Tucsoni.

¹⁶ Samozrejme, všetci poznáme Phoenix, okrajové časti tohto miesta. A tak je to v poriadku. To je to hlavné miesto. To je moje

domovské mesto, viete, tak a tak, hore na kopci. A potom, toto je len okrajová časť toho, no, je pekné mať vás všetkých ako susedov.

¹⁷ Tak, myslím, že to bol brat Rasmussen, jedného večera, povedal niečo také na zhromaždení, a, ó, rád by to zhromaždenie roztrhol. Myslím, že sme boli v Houstone. A bol to Ramsar. To je to, čo to bolo. On povedal, v ten večer, keď prišiel Anjel Pánov, oni to od fotili a povedali, „Vy všetci, ktorí ste tu, z Dallasu,“ povedali, „vieme, že to je okraj Houstonu.“ A, ó! Texas to nemohol brať ako tu, ako niektorí z vás. Tak bolo v tom zhromaždení veľké ticho.

¹⁸ No, On je mocný. A teraz, myslím, že si tu otvoríme Písmo a na chvíľu sa podelíme s malým svedectvom. Nezmenilo by to tento spôsob? Práve som do toho tak udieral, až sa hanbím na vás pozrieť. A možno vám dám trochu odpočinku a vydám nejaké svedectvo o dobrote nášho Pána.

¹⁹ Podme nájsť miesto v Jánovi, 16. kapitola svätého Jána. Kapitola 16, verš 12. Rád by som čítal z tohto miesta v Evanjeliu svätého Jána. Rád čítam Slovo, pretože Slovo je to, čo nám dáva poznať, že je to Pravda. Počnúc 12. veršom a počúvajte teraz pozorne, pretože chcem podať svedectvo.

²⁰ Potom sa pokúsime začať trochu skôr. Držal som vás tak dlho. Zajtra večer, no, zostaneme ešte pol hodinu navyše. To bude asi jedna hodina, že? [Brat Branham a zhromaždenie sa smeje. - pozn.prekl.] Tak, tak, toto začína od 12. verša.

Ešte by som vám mal mnoho čo povedať, ale teraz nemôžete znieť.

Ale keď príjde on, ten Duch pravdy, uvedie vás do každej pravdy; lebo nebude hovoriť sám od seba, ale bude hovoriť všetko, čokoľvek počuje, aj budúce veci vám bude zvestovať.

Ten ma oslávi, pretože z môjho vezme a bude zvestovať vám.

Všetko, čo má Otec, je moje; preto som povedal, že z môjho vezme a bude zvestovať vám.

²¹ Viete, zvlášť minulý večer sme mali z toho malú vzorku. No, my sme ľudia plného Evanjelia, veriaci vo všetky skutky Ducha Svätého. A teraz, to je jediný spôsob, ako môžeme byť plným Evanjeliom, je veriť plnému Evanjeliu, všetkému, čo Pán napísal. A verím, že my sami sme ničím. Sme ako...

22 Ako som včera povedal bratovi Carlovi, keď som sa díval na strom, povedal som, „Či to nie je nádherná palma? Ale koniec koncov, nie je na nej nič, je to len kopa sopečného popola. To je všetko.“ A povedal som, „Aké je to teraz odlišné od toho eukalyptového stromu. No, čo je to eukalyptový strom? Sopečný popol, v ktorom je len život.“ Povedal som, „Koniec koncov, čo som a čo si ty? Sopečný popol, to je presne zo zeme; prach zeme, ktorý má v sebe život.“

23 Ale každý život zasadil Majster Darca a On vie, ako a čo má robiť. A všetko, čo umiestnil tu na zemi, je na Jeho slávu. Hviezdy sú na Jeho slávu. Vetry sú na Jeho slávu. Kvety sú na Jeho slávu. A my sme korunou Jeho slávy.

24 Ale zdá sa, že všetko Ho poslúchne, okrem človeka. Človek len vyzerá, že... On má taký čas, pretože on bol ten jediný, ktorý upadol. Všetko ostatné zostalo v pôvodnom stave. Ale človek upadol. Preto Boh s ním bojuje, aby ho prinútil robiť to, čo je správne, a aby poslúchal.

25 A jedným z veľkých problémov pre Boha, počas tých rokov, ako prechádzajú dejiny cirkvi, je nájsť niekoho, koho môže úplne dostať pod Svoju kontrolu. Potrebuje len jedného muža. Vždy používal po jednom mužovi. Študovali sme to niekoľko posledných večerov: jeden muž, nie skupina. On chce len jedného. To je všetko, čo On potrebuje. Pretože dvaja muži by mali dve odlišné predstavy. On len robí jedného človeka, reprezentuje Seba skrze tú jednu osobu. Nikdy to neurobil inak ako takto. Rozumiete?

26 No, On má dnes jednu Osobu a o tej Osobe sme práve čítali: Duch Svätý. On je Osoba, ktorú Boh zoslal, Ducha Ježiša Krista na zem, Ducha Božieho, aby manifestoval a ohlasoval Krista skrze Svoju Cirkev, vidíte, len aby ste pokračovali v živote Kristovom skrze Cirkev.

27 No, je to taká úžasná vec, a pritom je to tak jednoduché, ak by sme sa len zastavili a premýšľali. Tlačíme sa, trasieme sa, bojíme sa, dostávame sa do pochybností a obáv, len myslíme, „No, musím sa tam tlačiť?“ To nie je to. To je len poddanie sa, uvedomenie si, že nie ste ničím, a len to, že Ho necháte, aby nad vami úplne prebral kontrolu, prebral vaše myslenie, ovládol vás.

28 No, ja nechcem kráčať ku Kristovi len s prázdnu mysľou. To nemyslím. Prichádzate k Nemu vo svojej správnej mysli a v kajúcej mysli a ste pokorní. A potom povedz, „Pane Ježišu, tu som. No, je tu napísané v Tvojom Slove, že si mal ešte mnoho vecí povedať učeníkom.“ Povedal si, „Oni ich teraz nemôžu znieť.“ A možno to je náš dnešný prípad, my im nemôžeme porozumieť.

²⁹ Boh môže vzbudiť niečo trochu iné a my to celé odsudzujeme. Namiesto toho, aby sme hľadali v Písme, aby sme zistili, či je to správne alebo nie, len to rýchlo odhodíme, „Nič na tom nie je.“ Mali by sme skúmať tieto veci, zistiť, či sú správne alebo nie. A pamätajte, ak nebudú pravdivé, nakoniec zomrú, lebo Ježiš povedal, „Každá rastlina, ktorú Môj Nebeský Otec nezasadil, bude vykorenená.“

³⁰ Ale myslím, že to bol Gamaliel, ktorý v tom čase urobil to veľké vyhlásenie, „Ak je to od Boha, nechceme byť nájdení ako takí, čo proti Tomu bojujú. A ak to nie je od Boha, tak to každopádne vyjde navivoč.“ Tak, študujte to a premýšľajte o tom.

³¹ A teraz, On tu povedal, „Ale keď príde On, Duch Svätý.“

³² No, niekto povedal, bolo to pred nejakým časom, povedal, „Duch Svätý je v skutočnosti tvoja duševná myseľ. Tvoja myseľ.“ To by z Ducha Svätého urobilo myšlienku.

³³ Ale Biblia hovorí, „Keď On...“, a „On“ je osobné zámeno. Rozumiete? Rozumiete? „Keď On,“ Osoba, Duch Svätý, Boh, „príde, On ti zjaví tieto veci, ktoré som ti povedal.“

³⁴ Potom vidíte, že neexistuje iný spôsob, ako poznať pravdu. Len skrze... Nemôžete to dostať skrze kultúru, cez seminárne skúsenosti. Dostanete to jedine skrze Ducha Svätého. On je Ten, ktorý bol poslaný, aby to zjavil.

No, potom, On tiež povedal, „A On ti ukáže veci, ktoré prídu.“

³⁵ No, Hebrejom, v 1. kapitole, hovorí „Boh v rozličných časoch a rôznymi spôsobmi hovoril otcom skrze prorokov, ale v tomto poslednom dni skrze Svojho Syna, Krista Ježiša.“ Rozumiete? Je to Duch Svätý, ktorý preberá vlastníctvo alebo ovláda Cirkev, aby Kristus pôsobil v Cirkvi. Potom sa stanete takým, akým bol On. On sa stal takým, akým si bol, aby si sa mohol stať takým, akým bol On. Rozumiete? On sa stal tebou, aby ste sa mohli stať Ním. To je nad porozumenie. Neexistuje spôsob, ako to vysvetliť, a neskúšajte to. Len to prijmite. On to povedal, a tým je to vybavené. Len povedzte, že je to správne. Verte tomu.

³⁶ No, ako mladý kresťan som vždy robil toto vyhlásenie. Bol som rád, že sa ma Boh ujal skôr ako cirkev. Ťažko povedať, čo by som bol. Ale bol som vďačný za vedenie a za priamy kontakt, ktorým Duch Svätý zapôsobil na môj život, predtým, ako som ho kedy vydal. Lebo ako malý chlapec som vedel, že Niečo existuje. On hovoril a ja som hovoril s Ním. Odpovedal mi. A začal som si všimnúť, že tie veci, ktoré mi On

povedal ako malému chlapcovi, že sa začali diať presne tak, ako On povedal, že sa stanú. Tak som vedel, že to musí byť pravda.

³⁷ No, teraz som starý človek. A ja som nikdy ani raz... Mohol by som zavolať svet, aby sa zastavil, a opýtať sa ľudí, „Ukážte na jednu vec, ktorú mi kedy povedal, v TAK HOVORÍ PÁN, v Mene Pánovom, čo by nebola úplná pravda a skutočnosť, čo sa stalo v tých mnoho tisíckrát, tisíc prípadoch.“ Čo...

³⁸ Na čo to hovorím? Vidíte, ukázal som, že sme ako sopečný prach. Ale to je zaslúbenie Božieho Slova. Preto nemôžem mať dôveru v seba. Nemôžete mať dôveru v seba. Ale spolu môžeme mať dôveru v Toho, kto nás ovládol. Duch Svätý nás prevzal. Musíme v to mať dôveru. A keď do toho vkladáme svoju dôveru, potom prichádzajú výsledky.

³⁹ Neprichádzalo by ani do úvahy, aby som sa teraz snažil dotknúť sa čo i len povrchu, aby som vám povedal niečo z toho, čo Duch Svätý urobil v mojom potrhanom živote, v mojich dňoch. Hovorím to s otvorenou Jeho Bibliou, Jeho Slovom. A to je to, čo On je. On je Slovo.

⁴⁰ Vidíte, toto Semeno prichádza do sopečného popola, ako duchovná Bytosť. Boh prichádza ako Duch a pôsobí cez popol. Takže to nie je človek. To je Boh.

⁴¹ A ak by som sa mal posadiť a venovať čas tomu, aby som napísal veci, ktoré som Ho videl činiť, vydalo by to na zväzok kníh. A pomyslieť na to tu, vo veku päťdesiattri rokov, že môžem povedať pred Bohom, Jeho Cirkvou a Bibliou, v prítomnosti tejto skupiny: Ani raz som nevidel, že by to zlyhalo; bolo to zakaždým v každom detaile dokonalé.

⁴² Výnimkou je ten deň, keď som prišiel na západ. Púšťali ste pásku, myslím, mnohí z vás, a rozumiete. Nevieť čo. Čakám. Teraz som tu. Nevieť prečo. Ja len čakám.

⁴³ Môže to byť môj čas, na odchod domov. Vyzerá to tak. Ak je to tak, povstane po mne niekto, kto vezme to poslanstvo ďalej. Bude to zvláštna osoba, ale on po tomto vstane a vezme to poslanstvo ďalej. A vy to počúvajte. Pokiaľ je to Písmo, zostať pri ňom.

⁴⁴ Ak nie, teraz prichádza ďalšia časť, lebo verím, že žijeme v posledných dňoch, a som vďačný, že som žil v tomto dni. Nevymenil by som tento deň za žiaden iný. Toto je ten najslávnejší deň, aký kedy na zemi bol. Nie je žiadneho iného dňa, taký ako tento.

⁴⁵ Ó, čo by mohli urobiť Mojžiš, Eliáš, Pavol, Sílus, tí veľkí hrdinovia viery, v tých dňoch, ktoré prešli, vstať a zobrať si knihu dejín a

pozrieť sa presne na to, o čom prorokovali, ako sa to stalo a vidieť, kde sme teraz? No, oni by ich behom hodiny dostali do väzenia. Isteže. Boli by ako nejakí divosi, ktorí bežia hore dolu po uliciach a hlásajú Evanjelium tak mocne, ako by len mohli. „Čas je blízko.“ Potom dnes večer vidíme, že veľmi zaostávame za slávou Božou.

46 Ale rád by som chvíľu tomu venoval, aby som tak nejako priviedol cirkev...

47 Mimochodom, rozdal Billy Paul dnes v tomto zbore modlitebné karty? Práve som prišiel z Tucsonu pred pár minútami. [Nieкто hovorí, „Áno.“ - pozn.prekl.] Rozdal karty. No, to bude veľmi ťažké, takto sa ich snažiť vybaviť. Skúsime to.

48 Nebude to trvať príliš dlho, iba dám svedectvo o tomto Písme.

49 Kristus zachováva všetky Svoje slová. On musí. On to musí urobiť. Rozumiete? Ja to nemusím robiť; Som smrteľník, ktorý robí chyby. On je nesmrteľný, neomylný. On musí dodržať Svoje. Rozumiete? Ale ja nemusím dokázať dodržať to svoje. Vy nemusíte dokázať dodržať to svoje. Ale On to robí. Ó, či to do teba niečo neukladá, vediac, že On je voči Svojmu Slovu absolútne zviazaný? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.]

50 A tento týždeň, ako sme prešli cez Bibliu o tých prorokoch a patriarchoch a ako sme zakaždým ukázali, že keď cirkev od toho odišla, Boh poslal niekoho rovno dolu a znovu s ňou zatriasol a viedol naspäť do toho Slova a dával cirkev do línie. Vždy to tak bolo. To je Božia politika. Vybral si na to mužov.

51 Tak, ak by si vyvolil hviezdy, aby kázali Evanjelium, bolo by to urobené už dávno. Nikdy sa nedostali z Jeho vôle. Keby si On vybral slnko, aby to kázalo, alebo tie vetry, aby to kázali, nikdy by sa nedostali z Jeho vôle. Rozumiete?

52 Ale my sme postavení na základe slobodnej morálnej vôle. Môžeme konať tak, ako chceme. A to je ten dôvod, prečo sme Ho tak zarmútili. Stále takto a takto, a ľudia chcú aplikovať vlastné cesty a odísť od Jeho cesty. Rozumiete?

53 A povedal som predtým, že človek ustavične chváli Boha za to, čo urobil. A on stále hovorí, čo urobí, a v tej istej chvíli ignoruje to, čo On práve robí. Rozumiete?

54 Človek povie, „Ó, Boh otvoril Červené more. Áno. Sláva Bohu! To je pravda.“ „Áno, Ježiš znovu prichádza. Haleluja! To je pravda.“ Ale hovoriť, kým je On dnes? „Ó, to bolo na iný deň.“ Rozumiete?

Rozumiete? Stále je to o tom, čo On urobil, čo On bude robiť, a ignoruje sa to, čo On práve robí.

⁵⁵ To je ten istý stav, aký našiel Ježiš Kristus, keď prišiel na zem. Presne tak. Boh zasľúbil to, čo urobil. A tu On bol, stál pred nimi a oni Ho nepoznali. „On bol na svete a svet bol stvorený Ním a svet Ho nepoznal.“ To je pravda.

⁵⁶ „Ale tým, ktorí Ho prijali, dal moc stať sa synmi Božími.“ To je tá slávna časť.

⁵⁷ Bolo to pred nejakým časom, chcel by som vám povedať o malom videní. A ja neviem, možno som to nikdy nepovedal, možno len niekde nejakému jednotlivcovi. Ale práve som stratil jednu z najväčších osôb na zemi, moju matku.

⁵⁸ A milujem svoju matku. Ako som ju videl, ako odchádza od stola, keď sme boli takí chudobní, že sme nemali čo jesť! A ona... Ocko priniesol nejaký chlieb, kde on zametal nejaký obchod, alebo niečo také, a oni to poliali kávou a posypali ho cukrom. A matka sa správala, akoby nebola hladná, aby sme my deti mali čo jesť. Ó, nikdy na to nemôžem zabudnúť. Rozumiete? A mnohokrát, keď ma zobrala, a tie veci, ktoré pre mňa urobila. Ale viete, Boh je tak plný milosrdenstva. On rozumie všetkým tým veciam, keď ich musí vziať. A ja Ho za to milujem.

⁵⁹ Vždy to tak bolo, predtým, ako niekto z mojich ľudí zomrie, ja to vidím predtým, ako sa to stane, vo videní.

⁶⁰ Videl som svojho brata, keď som mal len osemnásť, devätnásť rokov. Videl som ho predtým, ako odišiel. Nebol som ani kresťanom, ale videl som to videnie, ktoré prišlo predo mňa, videl som ísť môjho brata.

Videl som svojho otca, keď odišiel.

⁶¹ Howard, mnohí z vás si pamätajú Howarda. „Howard,“ pamätáte si ma, dva roky predtým, ako sa to stalo, povedal som, „Howard, videl som tvoje miesto označené. „Si ďalší.“ Povedal som „Daj sa do poriadku, brat, lebo ty si ďalší, ktorý pôjdeš.“ A presne tak sa to stalo. A potom, tu pred nejakým časom...

⁶² No, dúfam, že to neznie ako svätokrádež, ale len na ukázanie Božej starostlivosti. Boh je vždy zainteresovaný do maličkostí, rovnako ako do veľkých vecí. Chcem to povedať v prospech niektorých z týchto dobrých kazateľov. To môže byť... A ja sa zahŕňam do toho.

⁶³ No, chceli by sme, každý jeden, byť Billy Grahamom, ale my... A my všetci by sme chceli byť Oralom Robertsom. Ale my, my nie sme

Billy Graham alebo Oral Roberts. Sme Boží služobníci na poli, do ktorého nás On umiestnil. Rozumiete? Bez ohľadu na to, aké je to malé alebo veľké, je to stále to isté v očiach Božích, vždy to isté, konaj priamo na tom mieste, kde si. Vždy je to veľká vec nasledovať Pána.

⁶⁴ Radšej by som zvíťazil... alebo mal cirkev s päťdesiatimi ľuďmi, podľa vôle Božej, ako mať päťtisíc mimo vôle Božej. Iste. Boh môže urobiť viac s človekom vo Svojej vôli za jednu hodinu, ako by mohol urobiť s človekom mimo Jeho vôle za päťdesiat rokov. Rozumiete? On sa potkýna a potáca, akoby strieľal do tmy. Ale keď je človek skutočne vo vôli Božej a pozná svoje povolanie, mal by tam zostať.

A teraz videnia, ako s nimi Pán Boh pracuje. Ja...

⁶⁵ „Keď On, Duch Svätý, príde, zjaví tieto veci, o ktorých som vám hovoril.“ No, nie je potrebné snažiť sa na to prísť iným spôsobom. On je Autorom. Určite by mal vedieť, čo napísal. Rozumiete? Biblia hovorí, že to napísal. „Dokonca aj tí ľudia v dávnych dobách, inšpirovaní Duchom Svätým, písali Slovo.“ A ak je Duch Svätý Autorom Slova, On určite vie, ako to vyložiť, lepšie ako my. Nech On urobí ten výklad. A viete, ako to On vykladá? No, nenechajte si ujsť tieto veci, ak prichádzate do služby uzdravovania. Pozrite. Toto si nenechajte ujsť. Ako to On vykladá? Týmto, potvrdením Toho, tým, že je to tak.

⁶⁶ To je to, čo povedal Ježiš. „Skúmajte Písma. V nich si myslíte, že máte večný život, a oni hovoria o Mne, kým som. Oni hovoria o Mne. A kto Ma môže odsúdiť. Kto Ma môže obviniť z hriechu?“ Hriech je „nevera.“ „Ak nerobím skutky, ktoré boli napísané o Mne, potom Mi neverte. Ale ak konám skutky a vy Mi nemôžete veriť, potom verte tomu skutku, pretože Slovo o tom hovorilo.“ Rozumiete? To je jednoduchý sedliacky rozum.

No, Boh, „Dary a povolania sú bez pokánia.“ Vieme, že to hovorí Biblia. Tak to je.

⁶⁷ Je to už takmer dva roky. Bol som... Jedného rána som išiel do domu a posadil som sa na stoličku. No, zdá sa to veľmi zvláštne, že Boh do toho zahrnul zviera. Ako nejaký vzácny brat, v tom videní neba, toho malého prenesenia, ktoré som mal; Myslím, že som vám o tom raz povedal na nejakom zhromaždení. Napísal mi jedného dňa list a povedal... Hlas Obchodníkov to zverejnil. Povedal, „To bolo... tvoje videnie bolo v poriadku, brat Branham, to tvoje prenesenie. Ale počúvaj, to bolo v poriadku, až kým si nepovedal, že tvoj kôň, na ktorom si raz jazdil, prišiel a položil si hlavu na tvoje plece.“ Povedal, „V nebi nie sú

žiadne kone, brat Branham. Nebo bolo stvorené pre ľudské bytosti, nie pre kone.“ No, myslel som si...

⁶⁸ No, obyčajne, vidíte niekoho takého, musíte všetko vysvetliť, on sa len snaží niečo nájsť a vypichnúť. Rozumiete? Boha si jednako nemôžete vysvetliť. Musíte Mu jednoducho veriť.

⁶⁹ Ale mohlo by ho to potešiť. Povedal som, „Brat, vôbec som nepovedal, že som bol v nebi. V tom videní som sa pýtal na Ježiša a oni povedali, že On je tam ďalej poza tým. Bol som na takom mieste ako raj. Ale ak vám to môže pomôcť, Biblia hovorí v knihe Zjavenia, že, 'Ježiš prišiel z nebies, jazdiac na bielom koni. A celé zástupy neba Ho nasledovali na bielych koňoch,' tak nejakí tam v nebi musia byť.“

⁷⁰ Boh sa zaujíma o všetko. On sa zaujíma o malé veci, ktoré robíte, alebo o veľké veci, ktoré robíte. Zaujíma Ho, ako sa staráte o svoje malé stádo, alebo niekto druhý, ako sa ty staráš o svoje veľké stádo. On sa zaujíma.

⁷¹ Pred nejakým časom sme s mojím známym a milým bratom boli dolu na jednom mieste na rybačke. Bol som tam po tých zhromaždeniach a odpočíval som. Boli sme chytať na slimáky a chytili sme peknú zbierku rýb. A v ten večer sme umiestňovali šnúry s vlasami a minula sa nám návnada. Neskoro popoludní som vyšiel, aby som ulovil nejaké malé slnečnice [druh sladkovodnej ryby – pozn.prekl.], tieto malé rybky. Nemôžete... Tie veľké by ste mohli zjesť, ale toto je len malá návnada. Nahodil som vlasec, muškársku šnúru, chytil som ich a dával do vedra.

⁷² A zatiaľ čo som sedel na tejto loďke, Niečo ma zasiahlo. Tento chlapec bol svedkom Jehovovým a jeho brat bol práve spasený a naplnený Duchom Svätým, a tí dvaja chlapci boli s nami. A ako som chytil tieto ryby, všetci sme chytali, Niečo ma zasiahlo. Povedal som, „Viete, nastane vzkriesenie nejakého života, nejaké malé zviera.“ No, malé zviera.

⁷³ No, mnohí z vás si pamätajú na to, keď vyšlo Slovo, ktoré povedalo, „Bude tam malý chlapec, ktorý bude vzkriesený z mŕtvych, po tom, čo bude zrazený autom.“ Brat Jack Moore je dnes večer so mnou tu; on bol vo Fínsku, keď sa to stalo. Rozumiete? Mnohí z vás si pamätáte, ako som vám to tu hovoril, vidíte, povedal som vám, aby ste si to zapísali do knihy. Všimnite si.

⁷⁴ A brat Wood sa otočil, brat Banks Wood, ten, ktorého chlapec bol uzdravený z obrny. A on sa otočil a povedal svojmu bratovi, „Len to

sleduj. Niečo sa má stať.“ Pokračoval som v chytaní rýb. Tak sme nahodili na udice tie návnady, chytali sme.

V ten večer sme nič nechytali.

75 Na druhý deň ráno som povedal, „Bolo tam celkom dosť tých slnečníc.“

76 Povedal, „Povedz, mimochodom, či si nepovedal, že tam nastane nejaké vzkriesenie života?“

Povedal som, „Áno.“

77 Poviem vám, keď som odchádzal z domu, oni boli... Moje dievčatko... My sme takí... Vy ľudia ich môžete mať, ak ich chcete, no vidíte, ale ja sa bojím mačky. A nemám rád ten poverčivý pocit v ich prítomnosti. A tak ich nemáme doma a verím, že tá mačka dokáže rozpoznať, že sa jej bojím. A tak, môj otec sa bál mačiek. A potom, moje malé dievčatá vedeli, že nemáme mať žiadne mačky. A to malé...

78 Moje dievčatko kráčalo po ceste s ďalším malým dievčatom a ona sa vrátila s veľmi smutným pohľadom na tvári a povedala, „Ocko?“

Povedal som, „Čo chceš, drahá?“

Povedala, „Stala sa hrozná vec.“

Povedal som, „Čo je to?“

Povedala, „Keby si len vedel!“

Povedal som, „No, povedz mi to.“

79 Povedala, „Niektu tu na cestu vyhodil biednu starú mačku.“ A povedala, „Ona je takmer na pokraji smrti, ledva chodí.“ A povedala, „Oci, nevadilo by ti, keby sme ju krmili a starali sa o ňu?“

80 Povedal som, „Určite nie. Ak ju chcete krmiť, len buďte opatrní. Nech vás nepoškriabe.“ Povedal som, „Ukáž mi tú mačku.“

81 A tak, keď priniesli tú mačku, zohnal som nejakú krabicu a, samozrejme, na druhý deň ráno sme mali kopu mačiatok.

82 A potom, môj malý chlapec, keď som odchádzal, malý Jozef, díval sa na ne. Ó, on si myslel, že sú také zlaté, viete, lezú okolo, viete. A tak jednu vzal do ruky; stlačil ju príliš silno a spadla mu na betón. To maličké sa začalo obracať a obracať. Pomyslel som si, „Och!“

83 A pomyslel som si, „No, to môže byť to malé mačiatko, keď sa vrátim domov.“ Pamätáte sa na prípad tej vačice. Pomyslel som si, „No, to môže byť to mačiatko.“ Tak potom sme sedeli tam vzadu v tej malej

zátoke, chytali sme ryby a potom sme chytili tieto celkom veľké slnečnice, tie malé sme hodili späť.

⁸⁴ Brat Lyle, brat brata Banksa, chytal na udicu s veľkým háčikom a veľkým kľbkom červov. Nechal tú malú slnečnicu, aby prehltla ten háčik až dole do jej malého brucha. A keď ju vytiahol hore, povedal, „No, prajem si, aby ste sa tam pozreli,“ asi takto dlhé. A on... myslím, že nemohol vytiahnuť ten háčik. Nebol tam žiaden iný spôsob; len odrezať vlasec. A on si chcel svoj háčik zachrániť. Tak z nej vytiahol žiabre, brucho a všetko, takto, a hodil ju do vody. A ona sa trikrát alebo štyrikrát zatriasla a len tam ležala. Povedal, „Prišiel si o svoju poslednú šancu, chlapče.“

⁸⁵ Povedal som, „Lyle, keď začne hrýzť... Vezmi si menší háčik. Keď začne hrýzť, vezmi si tento muškársky prút, čo tu leží, a keď ho začne hrýzť, zatiahni. Predtým, ako jej to vlezie dovnútra a prehltne ho celý.“ Povedal som, „V tom je tá lovecká zručnosť.“

⁸⁶ „Ó,“ povedal, „Ja by som zle potiahol,“ a pokračoval. A on to niekoľkokrát skúsil a asi tri alebo štyrikrát to minul. Položil to na zem a povedal, „Nechám ju, nech to znova prehltne.“

⁸⁷ Tak táto malá rybka tam plávala na vode, ó, hádam, tridsať minút. A začali sa dvíhať a prichádzať vlny.

⁸⁸ Povedal som, „No, čoskoro budeme musieť odísť. Teraz máme nalovené vedro, takže budeme musieť odísť.“

⁸⁹ A zodvihol som sa, aby som to nahodil na nejaké lekná, a zatiahol to tam. Boli tam ryby s veľkým červeným bruchom. Tak som začal ťahať návnadu po tom kvete, viete, prevrátil som ju a strhol som ju do vody, ako to vy, muži a ženy, čo viete o chytaní rýb, poznáte.

⁹⁰ A keď som to začal robiť, zrazu cez tie kopce Niečo zostúpilo, ako keď sa valí vietor. A prišlo to na mňa. Odložil som udicu a postavil sa do člna. Rozhliadol som sa. Počul som Hlas, ktorý povedal, „Vidíš tú rybku?“ A ona tam bola, ležala tam.

⁹¹ Povedal som, „Vidíš tú rybku?“ práve tak, ako to povedal. Tam mala natiahnuté plutvy a ležala pol hodiny na vode. A táto Biblia tu teraz leží otvorená. Rozumiete?

A On povedal, „Prehovor k nej a vráť jej život.“

⁹² A povedal som, „Malá rybka, v Mene Pána Ježiša, vraciam ti tvoj život.“

⁹³ A tí muži tam stáli a dívali sa. Tá rybička sa prevrátila na chrbát a plávala dolu vodou. Vyzerali, ako keby išli omdlieť. Lyle si umyl tvár vodou. Povedal, „Po chvíli sa zobudím.“ Povedal, „Viem, že snívam.“

Povedal som, „Ty nesnívaš.“

⁹⁴ A presne v tom istom čase, myslím, že som mal na modlitebných zoznamoch tridsať alebo štyridsať spastických detí. A ako by Boh prešiel okolo tých spastických detí a vzkriesil tú malú rybku, to len ukazuje na to, že On sa zaujíma o všetko.

⁹⁵ Prečo by On použil Svoju moc, aby prekliat figovník, keď boli v zemi tisíce malomocných? A On obišiel tých malomocných a išiel a prekliat figovník. A povedal, „Nech nikto z teba neje,“ a ten figovník uschol. Použil Svoju moc, aby ukázal, že sa zaujíma o stromy. Zaujíma sa o ryby.

⁹⁶ Zaujíma sa o teba. Zaujíma sa o mňa. A On má záujem vidieť, ako je Jeho Slovo zmanifestované, a On závisí na nás, aby sme to vykonali, lebo my sme Jeho agenti. Nič v nás samých. To je On; poddávame sa a kráčame s Ním.

⁹⁷ Videl som v to ráno videnie. Videl som ležať na kraji kopca nejaké veľké zviera. Ó, malo to obrovské parohy. V tomto videní som bol na poľovačke, bolo to okolo desiatej alebo jedenástej. A ja som tam prekízol a zastrelil to zviera.

⁹⁸ A potom na ceste späť sa oproti mne postavil veľký obor, veľký grizly, a ja som ho zastrelil.

⁹⁹ A potom som ich videl, ako vzali tie rohy, a malá ruka sa načiahla a zobrala parožie a priložila k nemu meracie pásmo. Meralo to štyridsaťdva palcov, od vrchu koruny po hornú časť parožia, bolo to dlhé štyridsaťdva palcov. Nikdy som nevidel takéto zviera, na paroží to malo veľké hroty. A jednako, vyzeralo to ako jeleň, ale je to, ó, veľké ako dva alebo tri jelene. Nikdy som nič také nevidel.

¹⁰⁰ „No,“ povedal som, „pravdepodobne sa to jedného dňa stane. Napíšem si to.“

¹⁰¹ Išiel som dolu do Kentucky s mojím priateľom a brat Miner Arganbright mi zavolať a povedal, „Brat Branham, si zaneprázdnený?“

¹⁰² Povedal, „Nie je to tak zlé.“ Povedal som, „Bol som na svojom... Mám teraz dva týždne. Mám krátku dovolenku.“

103 Povedal, „Pod' so mnou do Kanady a na Aljašku. Chceme zorganizovať stretnutie obchodníkov v Anchorage a tiež tam vo Fairbanks.“

Povedal som, „Znie to dobre, ak na to budem mať čas.“

104 Povedal, „No, brat Branham, ak to urobíš, poviem ti, čo urobíme, zariadíme ti pekný lov na medveďa grizlyho.“

105 Pomyslel som si, „Ó, to znie dobre.“ Pomyslel som si, „Ó, tam je to videnie. Vidíte, to je to.“

106 „Pekný lov medveďa grizlyho,“ povedal som, „to znie dobre. Nejdem kvôli tomu. Ale zatiaľ čo budeme tam hore a nejakí sprievodcovia ma budú chcieť vziať zadarmo do divočiny, rád pôjdem.“

Tak on povedal, „No, oni to urobia. Máme to vybavené.“

Povedal som, „No, teraz počkaj. Dovoľte, aby som sa za to modlil.“

107 A v ten deň som išiel hore do lesa a zakaždým, keď som sa modlil, išiel som ďalej, po celý čas, úplne preč od toho. Pomyslel som si, „To je zvláštne.“ A dva dni po tom som zavolať bratovi Arganbrightovi. Povedal som, „Nie.“

108 Povedal, „Brat Branham, akurát to zariaďujeme.“

109 Povedal som, „Nerob to, Duch Svätý to odsúdil.“ A povedal som mu to videnie. Povedal som, „Ja neviem, brat Arganbright, ale je to zvláštne. Ale On ma nenechá ísť tam hore, a napriek tomu to znie tak, že by to bolo to miesto.“

A on povedal, „No, všetci sme už pripravení ísť.“ A povedal som...

110 Mnohí z vás teraz uvidia brata Arganbrighta. On teraz prichádza, aby sa so mnou po tomto zhromaždení pripravil na cestu do zámoria. A tak sa ho môžete na ten príbeh opýtať. Tak sme povedali...

Povedal som, „Nie, nemôžem tam ísť. Duch Svätý mi hovorí, že nie.“

111 Najlepšie je poslúchať, bez ohľadu na to, ako dobre to vyzerá. Zajtra večer budem o niečom takom kázať, ak bude Pán chcieť. Tak teraz pamätajte, bez ohľadu na to, ako dobre to vyzerá, ak v tom nie je Boh, držte sa od toho ďalej. Bez ohľadu na to, ako pôvabne to vyzerá, držte sa od toho preč. Aké prosperujúce, drž sa od toho ďalej, ak v tom

nie je Boh. Držte sa od toho preč. No, budeme o tom hovoriť zajtra večer, ak bude Pán chcieť.

¹¹² No, potom, keď som išiel domov, Billy mi povedal, môj syn, povedal, „Oci, poznáš toho poľovníka, s ktorým si tam išiel poľovať minulú jar, ktorý sa volá Southwick?“

¹¹³ „Ó,“ povedal som, „hore... tam pod Yukonom?“

Povedal, „Áno.“ Povedal, „Má tu pre teba list.“

¹¹⁴ Je to brat Eddie Byskal, ktorý je vedúcim združenia kazateľov severozápadnej krajiny tam hore, veľmi milý chlapec, môže tu byť na tomto zhromaždení. On sem tentokrát plánuje prísť. Fajn chlapík a má milú rodinu. On je teraz tam hore misionárom pri Indiánoch kmeňa Cree. A bol som s ním len minulú jeseň a potom... alebo vlastne minulé leto.

¹¹⁵ Potom ma chcel Eddie vziať ku Budovi, ktorý bol jedným z jeho obrátených ku Kristovi. Jeho manželka bola verná letničná. Bud bol farmárom a práve nedávno vošiel. Ale tam, kde vyhnali Indiánov a umiestnili ich do rezervácie, tam mu bolo pridelené veľké územie na lov. Asi šesť... Ó, hádam má okolo tristo štvorcových míľ alebo viac, ako územie, ktoré mu pridělila kanadská vláda.

¹¹⁶ No, na jar, keď som tam bol, išli sme po zhromaždení poľovať na medvede, ale keď sme... v máji, ale prišiel ten vietor 'chinook' a to nás odrezalo. Mali sme asi... On nikdy nepočul o ničom z tých zhromaždení a Eddie do neho stále „hustil“ ohľadne tých zhromaždení.

¹¹⁷ A on povedal, „Nechcete mi povedať, že Boh sa dnes ukazuje a ukazuje veci, ktoré prichádzajú skôr, ako sa stanú?“

Eddie povedal, „To je presne tak.“

¹¹⁸ A tak so mnou stále hovoril. Povedal, „Vieš, mám brata, ktorý má epilepsiu.“ Povedal, „Ak by si sa len mohol dostať k tomu bratovi!“ Povedal, „Verím, že ak by som ho mohol dostať na jedno z tvojich zhromaždení, verím, že by bol uzdravený.“ Povedal som... Povedal, „On to má celý svoj život.“

Povedal som, „Možno áno.“

¹¹⁹ No, tam sa v tom ročnom období nestmieva, viete. Slnko len zapadá a... Ó, môžete, kedykoľvek, o polnoci, o jednej, môžete len stáť a čítať noviny, alebo čokoľvek, vidíte. A niekedy koncom mája slnko vôbec nezapadne. Takmer zapadne, asi na desať minút a vráti sa. A tak, kedykoľvek sme sa unavili, jednoducho sme si ľahli.

¹²⁰ A potom, keď sme vyšli na cestu, stretli sme skupinu Indiánov. A, ó, mám tam toho starého náčelníka. Nechali ho tam zostať, pretože mal dve deti. Pochovávajú svoje deti do kmeňa stromu, svojich blízkych. Nejaký druh náboženstva. A oni ich zavesili na strom, tak tam nechali tú rodinu. Milý starý chlapík, má okolo deväťdesiat rokov, sedel vo svojom sedle rovnako dobre ako ktorýkoľvek z jeho chlapcov.

¹²¹ A tak sme na druhý deň odišli. On povedal, „Teraz tam nie je žiaden chodník. Choď hore cez hory a touto cestou.“ Ó, to bolo ďalších 160 kilometrov, aby sme sa dostali na chodník. Tak to by sme nemohli urobiť. Bolo už príliš neskoro. Vracali sme sa.

¹²² A na ceste späť, Bud má niekoľko mladých koní a niektoré z nich sa dostali do mokrade a podobne. Ja som tam išiel a rozprával som sa s Eddiem. Bud bol na vodiacom koni a snažil sa dostať von. Mali sme dvadsaťjeden hláv. A ja som mal povraz na jednom, dostal som ho von. Hneď, ako sa dostal von, potom sa dostal dovnútra môj vlastný jazdecký kôň. A tu som bol a dostal som sa von. Bol som zablatený a všetko.... Za pár minút som sa postavil na koňa a utrel som si bahno z oblečenia, a tak som začal.

¹²³ A rovno predou mnou, cez ten vrch tam prišiel mladý muž. Pozrel som sa na neho. Presunul som sa v sedle dozadu a zastavil som koňa. Videl som, ako upadol do záchvatu, chodil stále dookola a penil a bol skutočne arogantný a všetko trhal. Potom sa stíšil. Videl som starú rozpálenú pec. Videl som, ako mu horela košeľa.

¹²⁴ Eddie bol asi o pol mestského bloku predou mnou a snažil sa chytiť iného koňa. Mladý kôň zbehol z chodníka, dostal sa tam a strhol zo seba postroj. A tak som tam vybehol za Eddiem. Utíšili sme toho koňa. Povedal som, „Eddie, dostal som TAK HOVORÍ PÁN za Buda.“

Povedal, „Brat Branham, čo sa stalo?“

Povedal som, „Videnie. Videl som jeho brata.“

Povedal, „Ó, vezmi ho.“

¹²⁵ Povedal som, „Zadrž tie kone. Popoženiem svoje a pôjdem vpred, preklusáme okolo týchto koní, uvidíme, či ich dokážem dostať a zadržať na úbočí kopca.“

¹²⁶ Obehol som takto útes so svojím... na mojom koni. Pomkol som ho hore a dostal sa tam. A položil som ruku na sedlo. Povedal som, „Bud?“

Povedal, „Áno, brat Branham.“

127 Povedal som, „Chcem ti niečo povedať. Tvoj brat...“ a opísal som ho.

Povedal, „Áno. Kto ti to povedal?“

Povedal som, „Nikto. Pán mi ho len ukázal.“

Povedal som, „Uveríš mi ako Jeho sluhovi?“

Povedal, „Samozrejme, brat Branham.“

128 Povedal som, „Pošli pre neho,“ asi 1280 kilometrov späť do civilizácie, „prived' sem svojho brata. A ten prvý raz, keď upadne do takého záchvatu...“ Povedal som, „On mal tieto záchvaty asi od dvoch rokov. Možno tomu nebudeš veriť, ale je to dedičné. Váš starý otec ich mal.“

Povedal, „No, to je pravda, to je pravda.“

129 Povedal som, „No, keď ten chlapec bude mať ten záchvat, strhnite mu z chrbta košeľu a hodte ju do ohňa a povedz, 'Toto robím v Mene Ježiša Krista podľa Jeho Slova.' On už nikdy nebude mať ďalší záchvat, pokiaľ tomu bude veriť.“

130 On len zodvihol ruky a začal kričať. Povedal, „Nikdy som to nevidel urobiť, ale ty si mi povedal, ako vyzerá môj brat, a povedal si pravdu o mojom starom otcovi.“

Povedal som, „Tak je.“

131 Potom, ako sme odišli, poslal pre svojho brata. A v to ráno išiel na trasu. Keď pricestoval autobusom, prišiel hore, prechádzal dva alebo trikrát týždenne, hore a dole po aljašskej diaľnici. On prišiel.

132 A Budova žena, Lila, je len taká malá, maličká žena, veľká ako kocka mydla po tom, ako sa ňou umyla celá rodina. Taká malá... On má päť detí a milú drobnú ženu.

133 A tak, Bud išiel obriadiť svoje kone, pretože pôjde na trasu, aby sme sa tam mohli vrátiť s jeho lovcami.

134 Hneď, ako odišiel, no, jeho brat, ktorý si ani nestihol dať dolu svoj riadny odev, upadol do záchvatu. Oni táborili v starých kasárňach, ktoré postavili Američania, keď stavali diaľnicu. A keď... Mali starú veľkú pec na drevo. A malá Lila... On mal záchvat, keď dostal to posadnutie. A bola z neho na smrť vystrašená a išla by umývať okno alebo niečo iné, aby len odtiaľ odišla. Ale ona vyskočila a premýšľala o tom, čo bolo povedané. Bola na jednom zo zhromaždení, dole v Dawson Creek.

135 Ona sa tam prirútila a postavila sa k tomuto veľkému človeku rozkročmo, plačúc, strhla mu z chrbta jeho bielu košeľu aj s gombíkmi a so všetkým, podišla k peci a povedala, „Toto robím v Mene Pána Ježiša podľa Slova Pánovho, ktoré nám bolo povedané.“ A odvtedy ho nikdy nemal. Tým to bolo vybavené.

136 Poslal pre mňa, aby som prišiel na bezplatný lov. A ja vždy hľadám tie veci zadarmo, viete. Tak som si pomyslel... „No,“ povedal som, „pôjdem. Uvidím, či ma Pán pustí.“ Modlil som sa. A nič viac okrem modlitby, všetko sa to uberalo priamo tým smerom.

137 Vzal som brata Freda Sothmanna. On je tu niekde na zhromaždení. Kde si, Fred? Tu to je. Áno. Je jedným z dôverníkov našej cirkvi. Brat Fred vie, že toto bolo povedané tri mesiace predtým, ako sa to stalo. Je to pravda, brat Fred? A myslím, že brat Simpson. Koľkí sú dnes večer v budove, ktorí vedia, že to bolo povedané predtým, ako sa to stalo? Zodvihnite ruky. Tu to máte. A pred cirkvou bolo povedané, čo sa presne stane. No, nevedel som, že toto je ten čas.

138 A tak som išiel na aljašskú diaľnicu a brat Fred sa zastavil u priateľa, aby išiel poľovať na losov. Je to príliš ďaleko na losov. A tak, to miesto, kam sme išli, boli sme v krajine oviec. A tak sme... Vzal som kúsok kriedy alebo hlíny a kreslil som na predné sklo. Povedal som, „No, brat Fred, tak ak je toto ten čas, budeš si presne pamätať, čo to bude.“ A zapamätal si to.

139 Išiel som hore. V tú noc, keď sme prišli do tábora, Bud povedal, „Brat Branham!“ Objal ma a skákal hore dolu, hovoril v jazykoch a vykrikoval, viete. Povedal... A ten starý drsný kovboj tiež. A jednoducho chválil Boha. Povedal, „Vieš čo, brat Branham? Môj brat od tej doby nemal žiaden záchvat. On je úplne normálny a zdravý, už rok.“

140 Povedal som, „Pokiaľ tomu bude veriť, bude to takto pokračovať.“ A povedal som, „No, povedz mu, aby vydal svoj život Kristovi a slúžil Mu po zvyšok svojich dní. 'Chod' a nehreš viac, aby na neho neprišla horšia vec.' Rozumiete?“ Povedal som, „Povedz mu, aby to urobil teraz.“

141 Tak som povedal, „Mám ešte jedno videnie,“ a povedal som mu o tom videní. Povedal som, „No, boli tam so mnou nejakí malí chlapíci. Boli sme na poľovačke. Boli to malí muži. A jeden z nich mal na sebe oblečenú zelenú károvanú košeľu.“

¹⁴² A on povedal, „No,“ povedal, „brat Branham,“ povedal, „nemám zelenú, károvanú košeľu.“ Jeho chlapec, Blaine, osemnásťročný, povedal, že nemá žiadnu zelenú károvanú košeľu.

¹⁴³ Eddie Byskal, ďalší malý chlapík, váži asi päťdesiat kíľ, povedal, „Ani ja nemám, brat Branham.“

Povedal som, „No,“ povedal som, „no, to zvierá...“

Povedal, „Čo to bolo za zvieru?“

Povedal som, „Vyzeralo to ako jeleň.“

¹⁴⁴ Povedal, „Tu hore nie sú žiadne jelene. Toto je príliš vysoko.“ Povedal, „Možno to bol karibu.“

Povedal som, „Karibu má ploché parožie.“

Povedal, „To je pravda.“

Povedal som, „Toto malo hroty.“

¹⁴⁵ Povedal, „No, brat Branham,“ povedal, „pôjdeme do ovčej krajiny, nie do oblasti jeleňov alebo do niečoho podobného.“

¹⁴⁶ Povedal som, „No, tak to je pravdepodobne iná výprava. Brat Arganbright... Mohlo to byť niekde na Aljaške,“ povedal som, „pretože to bol obrovský, veľký grizly.“

Povedal, „Čo to bolo za grizlyho?“

Povedal som, „Strieborný grizly.“ Ten je najznámejší zo všetkých.

¹⁴⁷ Povedal, „Som sprievodca. Som tu v týchto lesoch celý život. Nikdy som nevidel strieborného grizlyho.“ Povedal, „Videl som obyčajného grizlyho. Ale,“ povedal, „nikdy v živote som nevidel strieborného grizlyho, ani jedného.“

¹⁴⁸ Povedal som, „No, niekde nejaký je a ja ho idem dostať.“

Povedal, „Poviem, že je to pravda.“ Povedal, „Poviem to.“

¹⁴⁹ O tri dni sme vyrazili. Urobili sme si tábor nad hranicou lesa.

¹⁵⁰ A, Bože, pomôž mi, ak to takto zostane až do Milénia, nechaj ma tam žiť počas Milénia. Rád sa tam kochám v tej prírode. Ó! Ktokoľvek tam nemôže vidieť Boha, je slepý, hluchý a nemý. Len Ho vidieť, ako sa odráža v tých veľkých, obrovských horách! Ó! Hlbina potom volá do hlbiny a tam hore mám skrátka nádherný čas.

151 Tak sme vyšli na jeden vrch. Musíte len takto kráčať rovno, aby ste sa dostali hore. Ó, žiadne drevo, všetko, čo vidíte, je jednoducho 'karibu' mach. Videli sme asi tridsať alebo štyridsať kusov oviec. Žiadna nebola dostatočne veľká na to, aby sme ju ulovili. Boli to len malé polovičné a trojštvrťové. Chcel som odtiaľ odísť s dostatočne veľkým kusom, a tak som išiel tak ďaleko dozadu. Tak sme... Išiel som naspäť dolu.

152 A na druhý deň sme sa vydali na druhú stranu a Eddie spadol do vody, keď ju začal preskakovať, mal na sebe veľké topánky.

153 Keď sme vyšli na úbočie hory, Bud sa zastavil a povedal, „Daj mi svoj ďalekohľad, Billy.“ Dal som mu ďalekohľad.

154 Kúsok sme kráčali a hovorili o Pánovi a kričali a bežali hore-dolu po úbočí vrchu a mali sme nádherný čas. Je dobré ísť na poľovačku, ak idete s bratmi.

155 A tak zobral môj ďalekohľad. Povedal, „Brat Branham, tam je tvoj baran. Asi osem ich leží približne šesť míľ odtiaľto, rovno tam na vrchole toho druhého kopca. Pozri sa na nich. Vidíš ich spolu?“

Zdvihol som sa. Povedal som, „Povedal by som, že presne tam sú.“

156 Povedal, „No, mohli by sme sa vrátiť dolu, začať ráno o tretej.“ Povedal, „Mali by sme tam hore byť o deviatej alebo o desiatej. Tí starí barani budú oddychovať. To bude ten pravý čas.“

Povedal som, „Čo sú zač tie ďalšie zvieratá, ktoré tam chodia?“

157 Povedal, „To je karibu.“ Povedal som... Tak, šesť míľ ďaleko, viete, je ťažké povedať, ako vyzerajú.

158 A potom, takmer 1000 kilometrov vzdušnou čiarou od toho miesta, tam nie je ani chodník alebo cesta. A keď narazíte na západné pobrežie, pôjdete skoro 1300 kilometrov do Vancouveru, tam nie je ani kúsok civilizácie. A ďalšia civilizácia, ktorá sa nachádza tým smerom, to je Anchorage, asi 1100 alebo 1300 kilometrov odtiaľ. Keď pôjdete naspäť touto cestou, narazíte na malé mesto Yellow knife, kde raz za rok zoženiete loď pre Eskimákov. A potom sa dostanete do Ruska. Takže ste skutočne sami. To je to, kde Boh môže odpočinúť, tam hore, od všetkých našich problémov a skúšok, do ktorých Ho dostávame. Tak rád tam idem a hovorím s Ním, keď odpočíva, vidíte, tak potom, ako to bolo včera večer na lodi.

159 Tak, keď sme išli naspäť dolu a na ďalšie ráno sme začali skoro. Asi okolo ôsmej sme prešli cez porast a všetko možné, až sme sa dostali na vrchol kopca. A po ceste hore, tu išiel starý kravský karibu a pekný veľký býk. Išiel, vyštartoval do kopca a mal na sebe veľké parožie. A povedal som, „No, a tak je tu prvý divoký karibu, ktorého som kedy videl v lesoch. Nikdy predtým som nebol tak vysoko.“

On povedal, „Áno, to je karibu.“

160 Tak sme vyšli na vrch a pozreli sa. Ovce tam neboli. Tak sme s Budom išli okolo. A Eddie začal stopovať okolo a Blaine, jeho chlapec, sa obzeral, či tam nie je zver.

161 A kráčali sme sem, a, ó, ja som len zakričal, „Sláva Bohu!“ Pozrel som sa tam dolu a boli tam tie veľké vrchy zasnežené snehom; žltý 'karibu' mach pod snehom. A tesne pod tým bol ihličnatý porast, ktorým bol trpasličí smrek. A keď som sa dostal trochu ďalej, tam bola červená kosodrevina. Kúsok ďalej bola žltá osika. Všetko sa zrkadlilo v jazere pod tým. Ó!

162 Bud a ja sme sa len objali a tancovali sme tam dookola, jednoducho sme kričali, vykrikovali a chválili Boha. A sadli sme si objímajúc sa a chválili sme Boha. A mali sme nádherný čas, myslím, že asi dve hodiny.

163 A povedal som, „Počuj, zaujímalo by ma, čo sa stalo s Eddieom?“ Volali sme ho „Kamoš.“ Tak sme sa vrátili. Začali sme ísť cez kopec. Povedal som, „Tu hore sa nemohol stratit.“

164 A povedal, „Nie. Blaine je niekde tam vzadu a on je Indián.“

165 Tak sme sa poobzerali okolo a videl som tam ležať filmovú kameru. Povedal som, „Tá je Eddieho.“ Pozrel som sa späť dolu kopcom. A ja som išiel jednou cestou a on išiel inou cestou.

166 A Eddie hovoril „Š-š-š-š.“ Prenasledoval toho malého býčieho karibu. A on ho chcel vziať dolu a nakŕmiť ním indiánskych priateľov, pri ktorých bol ako misionár. Tak on zastrelil toho karibu. Išli sme dole a očistili ho.

167 Vrátili sme sa okolo jednej hodiny. Znovu sme našli naše osedlané kone, asi 800 metrov od miesta, kde stáli. A stáli sme tam. Povedal, „Brat Branham, rád chodíš?“

Povedal som, „Samozrejme.“

168 Povedal, „Ak vylezieme na túto horu... Tí barani išli touto cestou a možno zišli dolu do tej druhej jamy. Ak to neurobili, išli naspäť touto

druhou cestou.“ Povedal, „Nechajme Eddieho a ich ísť naspäť a prejdime cez toto miesto sem dole, vezmime môjho a tvojho koňa a dopravíme toho karibu do tábora. Pôjdeme len tade hore a prídeme na to miesto. Mali by sme doraziť dnes večer okolo desiatej alebo jedenástej.“

Povedal som, „Dobre. Urobíme to.“

169 Tak sme tam stáli. Zjedli sme konzervu sardiniiek, každý jednu. A zakopali sme tieto sardinky pod mach. A náš chlieb, ktorý sme mali v košeli, a bol prepotený, až to bolo všetko jedna veľká hruda. Ale to bolo dobré, keď ste hladní. A je to v poriadku. Tak sme tam stáli.

170 A ja som sa len obzeral. A pozrel som sa cez ďalekohľad. Povedal som, „Bud, pozri sa sem. Čo je to tam?“

171 Asi vo vzdialenosti päť kilometrov ležal ten karibu. A bolo to zvláštne. Neboli to ploché panelové parohy; boli to veľké hroty. Povedal som, „Pamätáte sa? Pozrite sa sem. Tam je to na tej rozľahlej pláni, úplne presne. A tam leží to zviera, práve tak.“ Povedal som, „Je len jedna vec, ktorá bráni tomu videniu, niekto so zelenou károvanou košeľou.“ A tam stál Eddie v zelenej károvanej košeli. Povedal som, „Myslel som si, že nemáš takú.“

172 Povedal, „Moja žena mi to musela dať do batohu. Keď som včera spadol do vody, musel som si prezliecť košeľu.“ Povedal, „Nevedel som, že to tam mám, brat Branham. Je mi ľúto, že som ti povedal niečo nesprávne.“

Povedal som, „Musel si to urobiť, synu.“

173 Ó, Bud začal kričať. Povedal, „Môžeš stáť rovno tu a zastrelit' ho odtiaľto na tri míle ďaleko, že, brat Branham?“

Povedal som, „Podľa toho videnia som sa dostal rovno až k nemu.“

174 Povedal, „Brat Branham, povedz, ako sa tam dostaneš?“

Povedal som, „Neviem, ale dostanem sa tam.“

Tak on povedal, „Akou cestou ideš?“

Povedal som, „Obídem túto pláň.“

175 Povedal, „To je bridlica.“ A ja... Povedal, „Ak sa pošmykneš, v sekunde budeš mať na sebe asi tisíc ton snehu.“

176 Povedal som, „Pán sa o to postará. To je cesta, ktorou som išiel vo videní, rovno dookola.“

Povedal, „No, pôjdem za tebou.“ Tu on ide.

¹⁷⁷ A títo chlapi povedali, „Teraz tu zostaneme, až kým neuvidíme, že dostaneš toho karibu,“ a povedali, „potom pôjdeme dolu, vezmeme kone a pôjdeme ďalej. Stretne sa na konci poľovačky, asi, šesť alebo osem kilometrov nižšie.“

Povedal, „V poriadku.“

¹⁷⁸ Tak sme začali ísť okolo, Bud a ja. Asi za pol hodiny sme to obišli dookola. A ten karibu ležal rovno tam, díval sa rovno na nás a vôbec nás nevidel. Musel spať. A išiel som trochu hore, vrátil som sa a prišiel som hore do vzdialenosti asi 30 metrov od neho. Tam ležal. Toto gigantické, veľké zviera, odtiaľ vstalo a ja som ho dostal.

¹⁷⁹ A keď sme tam sedeli, sťahovali sme z neho kožu, a tak ďalej, Bud povedal, „Či si povedal, že tieto rohy majú štyridsaťdva palcov?“

Povedal som, „To je presne tak.“

¹⁸⁰ Povedal, „Brat Branham, musia merať stoštyridsaťdva,“ veľká obrovská hlava.

Povedal som, „Nie, je to presne štyridsaťdva.“

Povedal, „Mám tam dole zvinovací meter.“

Povedal som, „Pochybuješ o tom?“

Povedal, „Nie veru.“

¹⁸¹ Povedal, „Ale počkaj chvíľu, nepovedal si mi, že dostaneš veľkého grizlyho predtým, ako zideš dolu? Predtým, ako sa vrátiš tam, kde bol ten chlapec so zelenou košeľou, bude tam strieborný grizly?“

Povedal som, „To je pravda.“

¹⁸² Pozrel sa naspäť dolu kopcom. No, nie je tam nič tak vysoké, vôbec nič. Len mach, všetko, čo vidíte, míle a míle, len zvlnené kopce machu. Povedal, „Kde je, brat Branham?“

¹⁸³ Povedal som, „On ho môže poskytnúť. On tak povedal.“ Povedal som, „Či o tom pochybuješ, Bud?“

Povedal, „Nie veru.“

¹⁸⁴ No, pri schádzaní z kopca, prichádzame takto. On chvíľu niesol pušku a ja hlavu, potom naopak. Pri schádzaní z toho kopca sme museli ísť bokom, to veľké parožie sa zabára do machu. A dostali sme sa asi na vzdialenosť jeden a pol kilometra od toho miesta. Zastavili

sme sa a obzreli sa. Povedal, „Ten starý medveď by sa mal radšej ukázať, že?“

Povedal som, „Čo ťa trápi?“

Povedal, „Nič.“

185 Išli sme ďalej, až sme narazili na malý ľadovec, ktorý križoval cestu. Sadli sme si tam a trochu sme sa ochladili. Povedal, „Brat Branham, len na to pomysli,“ povedal, „my sme sa dostali, ó, je to menej ako jeden kilometer, kým sa stretne s tými chlapcami, a niekde medzi týmto a tamtým miestom ulovíš strieborného grizlyho.“

186 Povedal som, „To je pravda, to je pravda.“ On povedal... Povedal som, „Ty o tom pochybuješ, Bud.“

187 On vstal a vzal ma za ruku. Povedal, „Brat Branham, môj brat od toho dňa nikdy nemal záchvat.“ Povedal, „Boh, ktorý ti môže povedať o mojom bratovi, by ti neklamal.“

Povedal som, „Bud, on tam bude.“

Povedal, „Odkiaľ príde?“

188 Povedal som, „Neviem, ale,“ povedal som, „Bud, mám päťdesiatdva,“ (vtedy), a povedal som, „videl som videnia už od detstva. A keď som tu videl zabitého tohto karibu a uvidíš, či jeho rohy nie sú dlhé štyridsaťdva palcov. A potom, v tom istom videní som bol na ceste naspäť dolu, kde bola tá spoločnosť, s ktorou som bol, a ja som zabil tohto strieborného medveďa grizly.“

Povedal, „Brat Branham, vidím na vzdialenosť dvadsať míľ.“

189 Povedal, „Boh ho bude musieť vytriahnuť zo zeme, alebo priviesť z neba, alebo niečo podobné.“

Povedal som, „Neboj sa, on tam bude.“

190 Išli sme asi o ďalších sto metrov ďalej. On bol tiež takmer vyčerpaný. Toto váži asi sedemdesiat kilogramov, táto trofej. A tak, ako sme išli dolu z kopca, on to položil na zem. Povedal, „Fíha, som hotový vzdať to.“

191 Povedal som, „Áno.“ Potom sme prišli k malému trpasličiemu smreku, asi takto vysokému. Okolo tam lietalo pár tetrovov a samičiek ptamirganských tetrovov, a tak som na nich takto hodil niekoľko kameňov.

Tak on povedal, „Jedol si niekedy nejakú snehuľu?“

Povedal som, „Nie, nemyslím si.“

192 Povedal, „Sú chutné. Sú tak dobré ako tetov.“ Povedal, „Brat Branham?“ Zložil zo seba svoj veľký čierny klobúk a ovieval sa ním. Povedal, „Už je čas, aby sa ten starý medveď objavil, či nie, chlapče?“

A povedal som, riekol som, „Bud, ty o tom pochybuješ.“

193 Povedal, „Nie, nepochybujem. Ale, brat Branham, ja len nerozumiem.“

194 Povedal som, „Ani ja tomu nerozumiem. Nemusím tomu rozumieť. Musím tomu veriť.“ Amen. Boh v nebi vie, že tieto veci sú pravdou. Či by som tu stál a povedal toto, keby to nebola pravda?

195 Potom som sa začal obracať, aby som mu dal pušku a zodvihol som hlavu. A keď som sa otočil, povedal som, „Bud, máš ten ďalekohľad na krku. Čo je to tam hore na kraji kopca?“

196 A on zdvihol ďalekohľad. Povedal, „Ó, pomôž mi,“ povedal, „ak to nie je niekoho dojná krava!“ V tej krajine nie je nič také. Povedal, „To je ten najväčší grizly, akého som kedy v živote videl. A tak mi pomôž, pozri na to žlté slnko, ktoré na neho svieti. To je strieborný grizly.“ Povedal, „Čo si myslíš, ako je ďaleko?“

197 Povedal som, „Je tam hore, asi dve míle odtiaľto.“ A boli sme takmer vyčerpaní. On povedal... Povedal som, „Na čo čakáme? Podme.“

A on povedal, „Si si istý, že ho dostaneš?“

Povedal som, „Istotne ho dostanem.“

Povedal, „Čo je to za zbraň, ktorú tam používaš?“

198 A povedal som, „No, to je jedno.“ Bola to taká malá zbraň, ktorú mi dal jeden brat na jednom stretnutí pred niekoľkými rokmi. Povedal som, „Malá, lacná puška kalibru .270.“ A povedal som, „V poriadku. Mám... Ja... To bude.“

199 Približovali sme sa. A čím sme boli bližšie, tým väčší ten medveď vyzeral. Ó, on vyzeral ako obrovská kopa sena, ktorá tam sedela na tom machu, viete. Tam stál, veľké, mohutné, obrovské stvorenie, hlava asi takto široká, viete, a vytŕčajúce čeluste, veľké a mohutné laby. A on takto oberal tieto malé čučoriedkové konáre, viete, jedol ich. A takto tam sedel, veľký a mohutný chlapík! Boli sme od neho asi 700 metrov.

200 Povedal, „Hej, brat Branham, už si niekedy zastrelil grizlyho?“

201 Povedal som, „Zastreil som mnohých medveďov, Bud, ale nikdy predtým som nezastreil strieborného grizlyho.“

202 Povedal, „Vieš, ten strieborný grizly je najväčší bojovník zo všetkých.“

Povedal som, „Áno, viem.“

Povedal, „On nevie, ako zomrieť.“

A povedal som, „No?“

203 Povedal, „Ne... Ako – ako ďaleko to máš? Ako blízko sa ku nemu máš dostať?“

204 No, len sa ho opýtajte. Napíšte mu list. Dám vám adresu. Povedal, „Nech mi o tom napíše ktokoľvek chce, o ktorejkoľvek z tých vecí. Dovoľte mi, aby som im to povedal.“ A tak...

A povedal som, „No?“ Povedal som...

Povedal, „Teraz?“

205 Povedal som, „Nie, nie. Bol som bližšie ako toto, Bud. Bol som rovno hore pri ňom.“

206 Povedal, „Teraz sme sa k nemu dosť priblížili. Môže sa na nás kedykoľvek vyrútiť.“

207 Povedal som, „Viem to, ale,“ povedal som, „Bud,“ povedal som, „to bude v poriadku.“

208 Povedal, „No, keď strelíš medveďa,“ povedal, „no, brat Branham, strel ho do chrbta. Musíš ho zložiť, pretože on bude bojovať, a potom nemôže vstať.“

Povedal som, „Nie, podľa toho videnia som ho strelil do srdca.“

Povedal, „Dúfam, že si sa v tom nepomyšlil.“

209 Povedal som, „Nie.“ Povedal som, „Pamätám si to.“ Pretože v tom videní, ty si v jednom vedomí, a to oboje, ako sme to vysvetlili minulý večer. Ste v dvoch. Nemôžeš to zabudnúť. Rozumieš? Tak tu to máš.

210 Tak sme sa priblížili asi o dvesto metrov. To bol posledný malý pahorok, cez ktorý sme išli. Povedal som, „To je teraz asi všetko. Pozri sa na neho. Nie je to krásavec?“

Povedal, „No, asi je.“

211 A povedal som, „V poriadku, Bud. No, keď tu vstanem, on príde.“ Povedal som, „Len to sleduj.“

A povedal, „Budem sa dívať.“

212 Tak som zasunul náboj do hlavne pušky, viete. A boli sme dolu pod týmto malým pahorkom. Práve, keď som vstal, tu on prichádza. Ó! Zastavil som sa, vystrelil som a znelo to, akoby ho trafilo hrachové zrno z „flusadla“. Chlapče, to ho nezastavilo ani o trochu viac, než keby som neurobil nič. A, ó, predtým...

213 Hovoríte o rýchlosti! Nikdy som nič také nevidel. On, oni by predbehli koňa, jeleňa alebo čokoľvek, viete, medveď to dokáže. On z toho kopca beží takto rovno k nám!

214 A ja, predtým, ako by som mohol znovu nabiť, on padol mŕtvy, asi, ó, asi tridsať, štyridsať metrov odo mňa, celý sa pretočil; zasiahla srdce, pľúca a všetko. Bola to Noslerova guľka, tí, ktorí si vyrábate vlastné náboje, ju poznáte. Tak to ho vyhodilo do vzduchu a on spadol a prevrátil sa.

215 Bud, ktorý tam stál, sa pozrel a okolo úst bol biely. Povedal, „Brat Branham, ja som ho nechcel mať na svojom lone.“

Povedal som, „Ani ja.“

216 Povedal, „Fíha.“ Povedal, „Chcem ti niečo povedať, teraz, ako je to už za nami, chlapče. Keby to nebolo jedno z tých videní, a nevidel by som predtým, že sa to vyplnilo, nikdy by som s tebou neprišiel sem, tak blízko k tomu medveďovi.“

217 A ani jeden z nás ním nevedel pohnúť. Odhadujem, že vážil okolo 450 kilogramov, obor, veľký chlapík. Nemohli sme ho očistiť, museli by sme ho stiahnuť z kože. Začali sme schádzať dolu. A povedali sme... „Brat Branham?“ Zobrali sme parožie. Povedal, „Ak majú tie rohy presne 42 palcov,“ povedal, „začnem tu v záchvate behať.“

218 Povedal som, „Môžeš hned' začať, pretože presne toľko budú mať.“

219 Povedal, „Nikdy som nevidel... Zdá sa mi, že toto sa mi sníva.“

220 A keď sme tam prišli a povedal som Eddiemu, povedal som, „No, sleduj to. Blaine tam položí ruky.“

221 No, pamätajte, okolo toho parohu bola malá ruka. Pamätáte sa, brat Fred, ako som ti povedal, že to tak bude?

A povedal som Eddiemu, „Sleduj to.“

A tak Bud povedal, „Počkaj.“ On tam doviedol svojho koňa.

222 A mali sme na sebe pach toho medveďa, viete, a tie kone všetko trhali. Viete, ako to robia, keď cítia grizlyho alebo iného medveďa. Tak som tam išiel, držal som, snažil som sa držať toho koňa, ten kôň so sedlom sa snažil uvoľniť.

223 A on išiel a vzal si svoj meter a prišiel tam naproti a takto sa na mňa díval. Povedal, „Poď sem, Blaine.“ Štuchol som Eddieho. Priložil to ku tomu. Amen. A tak mi pomôžte, štyridsaťdva palcov, presne!

224 No, to parožie sa zmenšilo asi o dva palce, keď vyschlo. Ten medveď grizly leží v mojej pracovni a parohy visia na stene. Človek, ktorý preparuje zvieratá, ich upravil a zavesil. Je na nich zavesený zvinovací meter, presne štyridsaťdva palcov.

225 No, načo by Boh nejakému človeku hovoril niečo takéto o nejakej poľovačke?

226 Keď som sa vrátil, matka bola chorá. Išiel som ju pozrieť. Povedala, „Billy?“ Vidíte, On ma povzbudzoval, pripravoval ma na niečo.

Povedal som, „Mama, Pán ťa vždy uzdravil.“

Povedala, „Billy, idem Domov za otcom.“

„Ó,“ povedal som, „mama, nehovor tak.“

Povedala „Áno, idem.“ Modlil som sa za ňu.

A brat Fred a všetci títo svedkovia, ktorí tu sedia, to vedia.

227 Potom, ďalšia vec, viete, odvedli ju do nemocnice. Lekár ani nevedel, čo nie je v poriadku. No, išiel som sa za ňu modliť. Povedala, „Synu, odchádzam.“ A teraz, moja matka bola vskutku typ mocnej ženy.

228 Jedného dňa, pár dní po tom, som vošiel dnu. Ona tam stála a dívala sa rovno hore do neba. Povedala, „Billy, vidím ťa.“

Povedal som, „No, iste, mama.“

Povedala, „Vidím ťa tu.“

229 Povedala, „Ó, ty si taký starý, Bill,“ povedala, „tvoje biele vlasy a brada len visia spolu. Máš ruku okolo kríža a načahuješ sa ku mne.“ Vtedy som dobre vedel, čo to bolo.

No, vy, bratia tu, viete, že je to pravda.

230 Na druhý deň bola nedeľa. Kázal som. Poslali mi správu, „Tvoja...“ Povedal som, „Neverím, že matka odchádza. Boh mi vždy ukázal, keď niekto z mojich ľudí odchádzal. Ale, matka, On mi nikdy nič o tom neukázal.“ Tu prichádza posolstvo. A bol som rovno takto uprostred môjho posolstva. Niekto vošiel a povedal, „Chod', chod' hneď za svojou matkou. Zavolaj jej do telefónu. Teraz zomiera.“

231 Povedal som, „Smrť, nechaj ju na pokoji. Slovo Božie je dôležitejšie ako to.“

232 Tento muž sedí rovno tu, brat Borders. Po skončení bohoslužby som vyšiel za svojou matkou. Stretol som brata Bordersa. Povedal, „Brat Branham, ty nemáš ani meter osemdesiat, ale ja som dnes ráno videl stáť za kazateľňou muža vysokého 3 metre.“

Povedal som, „Brat Borders, Boh sa o mamu postará vo všetkom.“

233 A pár dní po tom ma zavolali do izby a ona skutočne odchádzala. Deti sa zhromaždili a stáli okolo postele. Povedal som, „Mami, naozaj ideš?“

Povedala, „Áno.“ Potom už nemohla viac hovoriť.

234 Stále som jej hovoril, „Čo pre teba znamená Ježiš, mama?“ Pamätám si, ako som ju dávno pokrstil vo vode v Jeho Mene. Povedal som, „Povedz mi, čo pre teba teraz znamená.“

Povedala, „Viac ako život.“

235 Povedal som, „Mama, ak ideš, ja som tvoj chlapec, kazateľ. Chcem to vedieť, od mojej vlastnej matky, ktorá sa ide stretnúť s Bohom. Chcem ťa tu držať za ruku, mama.“

Povedala, „Chcem, aby si to urobil.“ Stále som ju držal.

236 Nemohla hovoriť. Vyzeralo to, akoby ochrnula, jej tvár. Povedal som, „Nemôžeš viac hovoriť, mama?“ Ona nemohla urobiť... Povedal som, „Počúvaj. Je pre teba Ježiš stále ten istý?“ Mohla kývnuť hlavou.

237 Potom už nemohla viac kývať hlavou. Povedal som, „Matka, je Ježiš pre teba teraz všetkým? Za chvíľku pre teba prichádza. Je pre teba všetkým?“ Nemohla sa pohnúť.

238 Povedal som, „Mama, zostal ti už len jeden spôsob, ty... vidím, že žmurkáš očami. Ak pre teba Ježiš stále znamená práve to isté, čo vždy, ako v ten deň, keď som ťa pokrstil vo vode, zažmurkaj skutočne rýchlo očami.“ Zažmurkala očami a slzy jej takto stekali dolu.

239 A do izby vošiel malý vanúci Vietor. Matka odišla Domov.

240 Prišiel som domov, išiel som do pohrebnej služby a zobral som oblečenie. Ó, viete, ako to je. Museli ste urobiť to isté. Všetky deti plačú, jeden na jednom mieste; druhý na inom. Povedal som, „Mama bola ten spojovací článok. Už nikdy nebudeme takí istí.“ Doc a jeho rodina v tomto rohu. Jesse a jeho rodina v tom kúte. Práve nedávno sme pochovali Howarda. Povedal som, „No, sme preč, chlapi.“ Povedal som, „Budeme... Neprídeme sa navzájom pozrieť. Mama bola tým, čo nás spájalo.“ Povedal som, „Už sa viac nebudeme toľko vidieť.“

241 Išiel som večer domov, potom, ako sme jej vybrali šaty. Išiel som domov.

242 Pani D'Amico z Chicaga, pozná ju niekto? Ona bola veľmi milou priateľkou kampane. Dala mi Bibliu. (Prepáčte.) A bola to jedna z tých Biblií s červeným písmom, na ktorých bol zips. A keď som kázal tú kázeň, *Baránok a holubica*, niekto mi poslal dve holubice ako držiak. Ďalší môj brat, brat Norman, mi poslal malú holubicu a baránka, môj brat Borders mi dal baránka. Zobral som do rúk Bibliu. Méda bola v jednom rohu a plakala.

243 A vy všetci obchodníci tu viete, že keď som bol na Jamajke, videl som moju svokru, povedal som vám to za stolom tam na Jamajke. Povedal som, „Niekto z mojich príbuzných zomiera, niekto, kto nemá žiadne zuby. Vidím, ako odchádza.“ Hneď za stolom tam sedel Demos Shakarian a všetci z nich. O pár hodín odvtedy moja svokra náhle zomrela, vidíte, žiadne zuby, presne tak.

244 Povedal som, „Videl som jedného mladého muža pľuť krv.“ Zavolať som a povedal, „Nedovoľ Billymu...“

245 Je tu niekto, kto bol v tom čase na zhromaždení na Jamajke – tam na Jamajke? Nevidím. Áno. Tam sú dvaja. Tak potom...

246 A povedal som, „To musí... Billy, nechod tam hore. Videl som jedného chlapca, ako pľuje krv.“ A bol to môj švagor. Išiel a začal krváčať, keď mu zomrela matka. To ho uvrhlo do takého šoku.

247 Potom som tu v ten deň stál a vzal som si túto Bibliu. Povedal som, „Otče, ja neviem. Možno len Tvoja láska, Ty si mi ju neukázal, ako odchádza, ale som tak zlomený, Bože. Dáš mi len nejaké slovo útechy z Tvojho Slova? Povedal som, „Daj mi prečítať niečo potešujúce, niečo, čo ma uteší.“ Takto som si otvoril Bibliu. Tam to bolo veľkými červenými písmenami, „Nie je mŕtva, ale spí.“ A išiel som do izby. Išli sme spať.

248 Vstal som asi o ôsmej hodine na druhý deň ráno. Okolo obeda ju mali upraviť, tak sme ju išli pozrieť. Méda išla pripraviť raňajky pre deti, malý Joe plakal. Becky v jednom rohu, stále plače, „Uvidím ešte niekedy babičku?“

249 Povedal som, „Áno. Áno. Uvidíš ju. Ona je rovno oproti a odišla hore.“ Povedal som, „Ona, ešte ju uvidíme.“ A ona milovala tie malé deti, viete.

250 A tak všetci plakali, „Môžeme dnes popoludní vidieť babičku?“

251 Povedal som, „Môžeš vidieť telo, v ktorom žila, ale stará mama odišla hore, aby bola s vašou druhou babičkou, s ňou hore v Nebi.“

252 A viete, Joe to nemohol pochopiť, môj malý chlapec. On to jednoducho nedokázal pochopiť. Povedal, „Potom sa dnes večer babka vráti dolu?“

253 A povedal som, „Nie, nie. Nevie, kedy sa vráti. Ona sa vráti, keď príde Ježiš.“

254 Stál som tam. A otočil som sa a vošiel do miestnosti. A keď som... Nepýtajte sa ma, aby som to vysvetlil. Nie je možné to nijako vysvetliť. Videl som samého seba, ako tam stojím, práve tak, ako sa dívam na toto obecnstvo. A ja som viedol piesne. Nikdy som to nerobil. Ja vôbec neviem spievať. Tak, a tam bol veľký, obrovský zástup ľudí.

255 Na tejto strane hľadisko vyzeralo, akoby bolo vonku, ako, ó, neviem, ako by ste to nazvali, zvažujúce sa, niečo ako amfiteáter. A tie rady boli tak ďaleko vzadu, až museli byť takto zodvihnuté, tak tí, ktorí boli vzadu, museli takto pozeráť. Ale rovno v strede... Len tri rady, takto. A rovno v strede sa tam akoby vlnili rady malých spastických postihnutých detí, ktoré ležali v tých radoch.

256 Mal som na sebe tmavý oblek a spieval som, „Privedte ich, privedte ich, privedte maličkých k Ježišovi.“ Často to spievame v zbore, zvlášť pri posvätení detí. A tam bola taká lóža, kde sedáva významná osobnosť a kazateľňa bola blízko nej. Ale ja som bol dole a viedol som piesne. A zrazu som tam stál a díval sa na seba, potom... Ó, nesnažte sa to domyslieť, pretože to nedokážete. Potom, keď som tu bol, potom sa to tu stalo. Ja neviem. Dve z nich sa spojili dokopy. A to je...

To je dobrá vec, keď sa vaše dve veci spoja dokopy.

257 Mám tam hore fotoaparát. Keď som zostupoval, nevedel som, ako fotiť. Pozrel som sa cez tú vec a, človeče, mohol som vidieť päť

alebo šesť rôznych predmetov. Zaostril som objektív. Billy mi povedal, riekol, „Zaostri to a všetky sa spoja do jedného.“

²⁵⁸ Je to dobrý nápad, robiť to, viete. Keď zaostrujete, potom vidíte veci odlišne. A použijete Božie Slovo, aby ste sa zaostrili na Neho, a uvidíte, o čom hovorím. Ale najprv to zaostríte, rozumiete.

²⁵⁹ A tak som tam stál a hľadel a vošiel som do toho videnia. A keď som tam bol, všimol som si jednu významnú osobu, ktorá prichádzala tam dozadu. A oni boli... Povedal som, „No, oni idú do lôže pre významné osobnosti.“ A tak prichádzali týmto smerom. A pomyslel som si, „No, kým tá pani príde, ešte raz zaspievam.“ Bola oblečená staromódne.

²⁶⁰ No, niektoré z vás dám si na to spomeniete, keď nosili také sukne, ktoré im siahali dole cez vysoké šnurovacie topánky. A ony mali niečo také dlhé... Ako to nazývate tie veci, ako – ako má teraz táto dáma? Tá blúzka. Blúzka, jedna z tých vecí, a mala na sebe naozaj dlhé rukávy. Pamätáte si ich? A siahala sem hore okolo krku, s takým malým gombíkom, ktorý sa takto zapínal. Potom, veľký klobúk, obrátený nabok. A dámy v tých dňoch, ony nosili dlhé vlasy. Tak ony to takto stiahli a nasadili na to klobúk a dali do toho špendlík, viete, aby to vydržalo, lebo ony museli jazdiť sediac nabok v sedle a podobne.

²⁶¹ Tak táto pani prichádzala a všetci túto dámu rešpektovali. A pomyslel som si, „No, ona pôjde do miesta pre významné osoby.“

²⁶² Tak som potom povedal, „Ešte raz, všetci na tejto strane, 'Prived'te ich.' No, tu, 'Prived'te ich.' Potom všetci v strede, teraz všetci spolu, 'Prived'te maličkých k Ježišovi.'“

²⁶³ Práve, ako som to povedal, táto pani už vošla do lôže. Videl som, že keď vošla do lôže, všetci sa postavili. A oni takto postupovali, uctili ju a ona ich.

²⁶⁴ Pomyslel som si, „No, je čas, aby som kázal. Pôjdem sa modliť za tých chorých ľudí.“ Dostal som sa sem za tú kazateľňu, a tá lôža bola napravo, ó, tak blízko, ako tu sedí tento brat. A takto som sa otočil.

²⁶⁵ Pomyslel som si, „No, teraz sa mi tá pani ukloní, tak sa jej len ukloním.“ A tak, keď som sa otočil, ona už mala takto sklonenú hlavu. Skláňal som takto hlavu. A keď som v tom istom čase zodvihol hlavu, aby som ju spoznal, bola to mama, mladá, krásna.

Pozrel som sa na ňu. Povedal som, „Mama?“

Povedala, „Billy.“

266 A práve vtedy začali v budove blýskať blesky, burácali hromy a prichádzalo trasenie. A nejaký Hlas povedal, „Nestrachuj sa o svoju matku.“ Povedal, „Je rovnaká ako v roku 1906.“

A povedal som, „Čo, 1906?“

A Méda povedala, „Čo sa s tebou deje?“ Moja žena.

Povedal som, „Miláčik, 1906, čo bolo v roku 1906?“

Povedala, „Prečo?“

Povedal som, „Videnie, videl som tu stáť mamu.“

Povedala, „Čo si videl?“

Povedal som, „Videl som mamu.“

Povedala „Iste, Bill?“

267 Povedal som, „Áno, stála rovno tu a bola pekná. A On povedal...“ Povedal som, „Bola mladou ženou.“

268 Tak som išiel a vzal ten starý rodinný záznam. Viete, čím bola v roku 1906? Nevestou môjho otca. To je rok, v ktorom sa vydala. Teraz je časťou inej Nevesty, Nevesty Pána Ježiša.

269 Nieкто mi odniekiaľ poslal mincu. Mám ju tu vo vrecku, 1906.

270 „A On, Duch Svätý, keď On príde, zjaví vám tieto veci, ktoré som povedal, a ukáže vám veci, ktoré majú prísť.“

271 No, čo to je? Tá poľovačka ma len pripravovala, viete. Bol to jeden z najlepších výletov, aké som kedy mal, a On to vedel, že to bude pre mňa veľký šok. To bola láska. A brat, sestra, ak všetky tieto ostatné videnia boli dokonale správne, to, čo Duch Svätý ukázal, tak to musí byť Duch Svätý. Biblia hovorí, že, „Ak sa to stalo, potom to bol On.“

272 Potom, akú máme nádej! Jedného dňa toto miesto opustíme. Vraciame sa do stavu mladého muža a ženy, aby sme nikdy viac nezomreli. Radšej by som vedel o tom, než vedieť, že budem prezidentom sveta a budem žiť milión rokov. Radšej by som bol uistený, že som v ruke Božej.

273 A som rád, že dnes večer viem, že ten istý Ježiš, ktorý urobil to vyhlásenie, On je tu po dvoch tisícoch rokoch. Vidíte, to nemôže zahynúť. Je to večné. A On je dnes večer tým istým Ježišom, akým bol v deň, keď urobil toto vyhlásenie. A On vždy potvrdí to Slovo, ak tomu budeme veriť. Veríte tomu? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.]

274 „Keď On, Duch Svätý, príde, nebude hovoriť Sám o Sebe, ale vezme veci, tie Moje,“ to je Slovo, „a ukáže vám ich. A potom, tiež vám ukáže veci, ktoré sa majú stať.“

275 V knihe Židom vo 4. kapitole Biblia hovorí, „Slovo Božie je ostrejšie...“

276 No, kto bol Slovom? Ježiš. „Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh. Slovo sa stalo telom a prebývalo...“

277 „Slovo Božie je ostrejšie ako akýkoľvek dvojsečný meč, prenikajúce až do rozdelenia a do špiku kosti a rozlišujúce myšlienky v srdci.“

278 To je náš Boh. Nie sme stratení, priatelia. Sme stále v milosti Božej. Cítim, že mám hovoriť o čomkoľvek a hovoriť o minulom čase... A ako som povedal včera večer, ako sa tí učeníci snažili žiť zo zhromaždenia, ktoré mali deň predtým, a tešili sa na ďalšie, ale zabudli na samotného Stvoriteľa vetra a vín, ktorý ležal v lodi.

279 Boh, ktorý bol tam hore v tých horách, aby tam umiestnil toho strieborného grizlyho, podľa Jeho Slova, toho, ktorý tam leží na podlahe ako dôkaz.

280 No, ak chcete napísať tomu mužovi, napíšte len Budovi Southwickovi, S-o-u-t-h-w-i-c-k, Bud Southwick, Fort Saint John, Britská Kolumbia, a nechajte ho, nech vám napíše ten list. A mimochodom, ak idete na poľovačku, on je veľmi dobrý človek, s ktorým by ste mohli ísť.

281 Všimnite si teraz. On o tom hovoril medzi všetkými tými poľovníkmi hore-dolu po tej ceste, až verím, že budem mať skutočné zhromaždenie, keď nabudúce pôjdem tam hore, len so sprievodcami, áno, aby videli, že tie veci sa dejú práve tak, ako to videli oni. To bolo minulý rok.

282 Toto je tento rok, práve teraz. Ten istý Ježiš, ktorý dal to zaslúbenie, povedal, „Nikdy ťa nezanechám ani neopustím. Budem s tebou vždy, až do konca sveta.“ Veríte tomu? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.]

283 S takými dôkazmi, s takou potvrdenou pravdou, zaručenou pravdou, ako sa môžeme cítiť inak, než tak, že by sme chceli prejsť tou strechou, byť vytrhnutí? Či sme nechali veci sveta, aby nás takým spôsobom otupili? Pričom vidíme také dôležité veci, ktoré sú zaručené, dokázané, že sú pravdou.

284 No, každá chorá osoba, ktorá tu je, ak len budete veriť Tomu istému, ktorý dal to zaslúbenie, a skrze Toho istého, ktorý odstránil epilepsiu z toho chlapca, toho muža, On je ten istý Boh, ktorý je tu teraz. Ak by som to od vás mohol vziať, urobil by som to, ale nedokážem to. On vám to už kúpil a jediné, čo musíte urobiť, je veriť tomu.

285 Čo ak by ten chlapec upadol do záchvatu a tá malá žena by povedala, „No, čo s tým má spoločné košeľa?“ To by pravdepodobne nefungovalo na nikom inom. Rozumiete? Len pre neho, pretože je mu to poslané. Náman sa ponoril do rieky sedemkrát; ale niekto iný, kto by sa tam máčal, pravdepodobne by sa nedostal z toho malomocenstva. Rozumiete? Ale všimnite si. To je to, čo On hovorí, že je pravda, potvrdená, dokonalá pravda.

286 No, je už neskoro na modlitebný rad. Zastavme sa na chvíľu.

287 Len sa zamyslime. Je to to, čo Boh zaslúbil? To by bol skutočný Duch Svätý, ktorý by to robil. Je to tak? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.] No, kto by povedal, že On nebol Duchom Svätým? On bol. „Ja a Môj Otec sme jedno.“ Duch Svätý bol Jeho Otcom. „Ona porodí. To Sväté, čo je v nej počaté, je z Ducha Svätého.“ Tak, Duch Svätý a Boh je ten istý Duch, a To bolo v Ňom.

288 A sledujte, čo On urobil, keď sa tá žena dotkla Jeho rúcha, keď hľadel na obecenstvo a vnímal ich myšlienky. Či Slovo nehovorí, že „Slovo Božie je ostrejšie ako dvojsečný meč, je rozpoznávatelom myšlienok srdca“? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.] Či On nesľubuje vo sv. Jánovi 12, alebo vo sv. Jánovi 14:12, že „Ten, kto verí vo Mňa, skutky, ktoré Ja činím, bude tiež činiť.“ [„Amen.“] Alebo, zlyhalo niekedy niečo, čo bolo pravdou?

289 Potom je tu Boh. On je tu, aby spôsobil, že každá osoba, ktorá je tu, bude uzdravená. On je tu, aby zachránil každú stratenú dušu. A predtým, ako urobím zavolanie k oltáru, ako sa cítim byť vedený urobiť, zavolajme Ho. Kolkí z vás sa odovzdajú alebo povedia, „Ak môžem...“ Možno tí cudzí tu povedia, „Nikdy som nevidel ani jedno z takých zhromaždení. Počul som ľudí o týchto veciach hovoriť, ale... Naozaj som to nikdy nevidel. To by moje srdce povzbudilo, keby som mohol vidieť samotnú prítomnosť Kristovu, ktorá prichádza medzi ľudí a činí tú istú vec, ktorú On robil.“ Povzbudilo by vás to? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.]

290 Skloňme svoje hlavy pre slovo modlitby. Každé oko zatvorené. No, nech teraz Duch, ktorý nasleduje Slovo...

291 No, Otče, mám to najlepšie, čo viem, poznáš moje srdce. Vediac, že títo ľudia trpia v tejto horúčave a že sa tam tlačia a stoja, ale boli veľmi trpezliví. Predstavujem si, že to bol ten istý druh davu, ktorý v ten deň stál na brehu a počúval, ako hovoríš z lode. A potom si im povedal, „Zatiahnite na hlbinu a spustíte siete na lov.“ Nevideli, či tam nejaké sú. Boli tam.

292 A ako boli vypovedané tie pozoruhodné slová toho apoštola, „Pane, celú noc sme hádzali sieť a nič sme nechytili, ale jednako na Tvoje Slovo spustíme sieť.“ A keď Tvoje Slovo poslúchli, sieťami zachytili množstvo rýb, až sa ich siete začali pretrhávať.

293 Pane Ježišu, niet pochýb, že mnoho žien v to ráno opustilo svoje pranie, mnoho mužov opustilo svoje polia, od úrody, rybári opustili svoje siete, aby počuli Slovo Božie. Pane Ježišu, ak by si tu dnes večer bol vo fyzickej forme, je veľmi otázne, či by sa zhromaždilo o niečo viac ľudí, ako sa zhromaždilo teraz. Ale títo ľudia veria, že Ty nie si mŕtvy, ale že si bol vzkriesený z mŕtvych a že manifestuješ Svoje Slovo a zachovávaš Svoje Slovo, to Slovo, ktoré som im dnes večer čítal zo svätých Písmom.

294 A ako nášmu Pánovi bola raz podaná Biblia alebo Zvitok a On prečítal a sadol si. A povedal, „Dnes sa vyplnilo toto Písmo.“

295 Nech sa to znovu stane, Pane. Nech sa to stane znovu, aby sa práve v tento deň, práve v tento večer naplnilo Písmo, ktoré som čítal. A my sme všetci cez týždeň učili, že to mala byť práve tá vec, ktorá mala dokázať čas konca. A potom odídeme šťastní v srdci.

296 Môže ich tu byť mnoho, Pane, ku ktorým hovoríš. Pomôž nám dnes večer poznať Tvoje Slovo, Tvoje Slovo, ktoré je potvrdené, že je Pravdou. Udeľ to, Otče.

297 A zatiaľ čo máme sklonené svoje hlavy, len aby sme sa preskúmali, aby som sa upokojil od kázania. Koľkí z vás tu nie ste skutočne znovuzrodenými Kresťanmi? No, môžete chodiť do cirkvi, ale to nie je to, na čo sa pýtam. Ste... Ak nie ste znovuzrodenými Kresťanmi, ale veríte, že existuje živý Ježiš, skutočný Duch Svätý, a chceli by ste byť pred Ním teraz spomenutí. Zodvihli by ste k Nemu teraz svoju ruku, zatiaľ čo je sklonená každá hlava a oči sú zatvorené, „Pane, pamätaj na mňa.“ Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná, teba i teba. Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná. To je veľmi dobré. Sú ešte ďalší?

298 No, nie je nás veľmi veľa. Ale, viete, že to je svet, ktorý hľadá veľké veci a veľké počty? Ako sme povedali minulý večer, to bol len

tichý jemný hlas, ktorý upútal proroka, aby predstúpil so zakrytou tvárou.

²⁹⁹ No, máte vieru v Boha. Môj brat, moja sestra, majte vieru v Boha. A ak náš veľký, láskavý Pán Ježiš príde tam, kde tu leží toto Slovo, Jeho vlastné Slovo, otvorené, a dokáže vám, že tento Duch Svätý, o ktorom hovorím, je Pravda! Možno ste boli mnohokrát zmätení mnohými vecami, ale to len ukazuje, že niekde je to Skutočné. A keď to On robí, chcem, aby ste sa vy, ktorí ste zodvihli svoje ruky, na mňa na chvíľu pozreli.

Teraz môžete zodvihnúť svoje hlavy.

³⁰⁰ Pane Ježišu, vezmi teraz túto službu do Svojich rúk. Ja som Tvoj sluha. A všetko to kázanie... Len jedno Slovo od Teba bude znamenať viac ako všetko, čo by sme mohli povedať za celý život; len jedno Slovo. Udeľ to teraz, Otče, ako zdieľam tieto svedectvá. Vieš, že sú pravdivé, Otče. Ty si bol Ten, ktorý si ich dal. A nikdy nesklamali. Udeľ to v Ježišovom Mene. Amen.

³⁰¹ No, koľkí ľudia tu, ktorí nemajú modlitebné karty, sú chorí? Zodvihnite ruky všade v tejto budove, ktorí nemáte modlitebné karty a ste chorí. V poriadku. A tí, ktorí majú modlitebné karty, zodvihnite ruku. Približne rovnaký počet. A všetci sú premiešaní.

³⁰² No, najprv sa chcem pozrieť na obecnosť, aby som bol úprimný pred Bohom a pred vami. Viem, že sa tu pozerám, že tu v tomto rohu sedia moji priatelia. Brat Noel, jeho... a sestra Jones a brat Outlaw, môj syn, títo bratia tu, a brat Moore. Nepoznám tohto brata, ale videl som ho na zhromaždeniach, párkrát za sebou. Ani tohto brata nemôžem pomenovať, ale poznám ho len podľa tváre. Sestra rovno tu, sestra Williamsová. Sestra Sharritová sedí v rohu. Celkom vzadu sedia niektorí ľudia z modlitebne v Jeffersonville.

³⁰³ Rovno tu sedí môj vzácny starý priateľ, deväťdesiatročný, ktorý pochádza z Ohio a jazdí po celej krajine. A ja odchádzam do Afriky a on a jeho milá manželka sa opýtali, či by mohli ísť so mnou do Afriky. Povedal, „Zaplatíme...“ Deväťdesiatročný nemecký brat, nikdy predtým nepoznal Pána. Keď som jedného večera kázal, prišiel vo svojom skvelom obleku, aby bol pokrstený. Deväťdesiatročný! Okrem...

³⁰⁴ Myslím, že toto je brat Waldrop a sestra Waldropová, čo tam sedia. No, asi len potiaľ... a brat Borders. No, to je asi všetko.

³⁰⁵ No, menujem ich. Tak vy, ktorí ma poznáte, nemodlite sa. Rozumiete? Modlite sa len za mňa. Rozumiete?

306 Ale chcem, aby tí, ktorí ma nepoznáte, a viete, že vás nepoznám. Chcem, aby ste povedali vo svojom srdci, „Pane Ježišu, počul som o tom hovoriť. Počul som, ako to tento kazateľ dnes večer čítal z Biblie. Počul som tie svedectvá a počul som podobné veci, viete, ktoré sa stali v iných časoch. Sme tak blízko ku koncu, Pane? Sme tak blízko?“

307 Pamätajte, keď sa stalo to znamenie pre Sodomu, mesto, ktoré bolo spálené, Ježiš sa na to odvolal a povedal, „Ako to bolo...“ To bol posledný znak, ktorý dostali predtým, ako bolo to mesto zničené. A Ježiš povedal, že sa to bude opakovať pri príchode Syna človeka.

308 No, viete, že je to tak, ako tam bol Boh, Boh v tele! Koľkí veria, že to bol Boh, ktorý hovoril s Abrahámom? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.] Áno. No, Biblia hovorí, „Elohim,“ tak, to je ten veľký Stvoriteľ neba a zeme, Ten vše-dostatočný. To bol On.

309 Čo On ukazoval? Bol v ľudskom tele, stál tam a jedol teľacie mäso a pil kravské mlieko a potom mohol zmiznúť z dohľadu. „Navštívim ťa v čase, ktorý som ti sľúbil.“ Rozumiete? Nazval ho jeho menom. A keď bol otočený chrbtom, povedal, „Kde je Sára?“

Povedal, „Ona je v stane za Tebou.“

On povedal, „Navštívim ťa podľa času života.“

310 A Sára povedala, „Hmm, hmm,“ tam vzadu v stane.

311 Povedal, „Prečo sa Sára smiala?“ Pamätajte, Biblia hovorí, že bola v stane za Ním. Povedal, „Prečo sa Sára smiala?“

Sára povedala, „Ja som sa nesmiala.“

Povedal, „Áno, smiala si sa.“ Rozumiete? To je pravda.

312 Človek, ktorý tam stojí, Boh, ktorý sa predstavuje v ľudskom tele. Ježiš povedal, že to bude to isté pri príchode Syna človeka: Boh vo Svojej Cirkvi, vy, ja, zastupujúci Jeho. No, bola tam jedna malá žena...

313 Keď bol Boh v Kristovi, On mal plnosť Ducha. On bol Boh. Ja som len jeden z Jeho sluhov a vy ste len jedným z Jeho sluhov. Máme Ducha podľa miery. On To mal bez miery. „V Ňom prebývala plnosť Božstva telesne.“ Vo mne je len malý dar a vo vás je Jeho dar. Ale bez ohľadu na to, ako je to málo, je to ten istý Duch.

314 No, ak to je Duch Boží, bude činiť skutky Božie. Teraz sa modlite a povedzte, „Pane Ježišu, jedna malá žena sa raz dotkla Jeho rúcha.“ A my hovoríme...

315 Tu v Novom Zákone, povedal v liste Židom, povedal, „On je práve teraz Veľkňazom, ktorého sa môžeme dotýkať svojimi slabosťami.“ Kolkí z vás vedia, že to je Biblia? Povedzte, „Amen.“ [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.] Iste. No, to musí byť pravda.

316 No, ak je On ten istý včera, dnes i naveky, ako by ti odpovedal? Rovnako ako včera, ak je dnes tým istým.

317 No, modli sa a povedz, „Pane Ježišu, dovoľ mi dotknúť sa Tvojho rúcha. A tak si dal bratovi Branhamovi malý dar, aby nás povzbudil. A on ma nepozná. (Sedím tu vzadu, a tu, a tu dolu a kdekoľvek sedím...) On ma nepozná, ale Ty ma poznáš. A dovoľ mi vidieť Tvojho veľkého Ducha, Pane. Nie, že to musím urobiť, ale len aby to pomohlo povzbudiť mňa a ostatných, pretože sme čítali Slovo. Dovoľ mi dotknúť sa Tvojho rúcha, a potom prehovoríš naspäť. Použi ma dnes večer, Pane, na tento účel. To ukáže celému publiku, že si stále nažive.“ Bolo by to nádherné, keby to On urobil?

318 No, vy sa len ticho modlite, vy sami. Povedzte, „Pane, dovoľ mi dotknúť sa Tvojho rúcha.“ A ja sa vydám Duchu a potom nech Duch Svätý urobí to ostatné. Pretože teraz som hovoril, svedčil, ale už teraz nemôžem nič urobiť. Som na konci svojej cesty.

319 Len sledujem obecnosť, aby som videl, či... Musím to vidieť, viete. Chápete to.

320 Vľavo po mojej ľavej strane, tam vzadu asi v strede budovy sa modlí jedna žena. Ona čoskoro zomrie, ak jej Boh nepomôže. Má rakovinu a tá rakovina je na jej prsiach. Ó, nech to neminie!

Pomôž mi, Pane.

Sestra, ak budeš veriť! Ó! Ona to minie.

Pane Ježišu, pomôž nám, modlíme sa.

321 Mária May. Tu to máte. Sme si navzájom cudzí, však? Nepoznám ťa. Ty ma nepoznáš. Bol to ten stav a to, čo... bola pravda všetko, čo bolo povedané? Potom ver. Bude tomu koniec. Amen.

322 No, z temnosti, ktorá bola nad ňou, tam je svetlo. Práve s takou istotou, ako ten chlapec, tá epilepsia od neho odišla. Ten istý Boh, Ten, ktorý bol tam hore v severných lesoch, to je ten istý Boh, ktorý je tu. Len ďalej ver. Amen. „Ak môžeš veriť!“

323 Tu je To nad jednou ženou, ktorá tu sedí predo mnou. Má niečo poškodené v chrbtici. Je to vysunutá platnička v chrbtici. Ona nie je

odtiaľto. Ona je z Montany. Volá sa slečna Stubbsová. Postav sa, prijmi svoje uzdravenie v Mene Ježiša Krista.

Nemusíte sa do toho tlačiť. Uvoľnite sa.

324 Ten vysoký človek, ktorý tu sedí, díva sa na mňa, takto robí. Ver. Budeš v poriadku. Máš nervové problémy. Ak tomu veríš, Boh ťa uzdraví.

325 Pani so ženskými problémami. Ver tomu a môžeš sa uzdraviť. Vráť sa domov a maj vieru v Boha. Prečo som povedal, vráť sa domov? Museli by ste sa vrátiť do Nového Mexika, aby ste sa tam dostali, pán a pani Watkinsovci. No, viete, že vás nepoznám. Amen.

326 Tá pani rovno za vami s tým vredom na nohe, slečna Brownová. Uveríš, že Boh ťa uzdraví? Vyzeráš tak zaujato. No, vieš, že som ťa v živote nevidel. Na ľavej nohe. No, ver z celého srdca, že sa uzdravíš.

327 Pani, ktorá sa snaží pohnúť a má artritídu. To ju zväzuje, je to zlé. Pani Fairheadová, ver z celého srdca a uzdravíš sa. No, vieš, že som ťa v živote nevidel. To, ó... [Sestra hovorí, „...predtým uzdravená. Predtým som bola uzdravená a viem, že ma to uzdraví.“ – pozn.prekl.] Amen. Áno.

328 Teraz veríte z celého srdca? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.] No, čo On urobí? „On vezme veci, ktoré som vám povedal, a ukáže vám ich. A potom vám ukáže veci, ktoré majú prísť.“ Vidíte, čo mám na mysli? [„Amen.“] Veríte Mu? [„Amen.“]

Teraz skloňme znovu svoje hlavy.

329 No, vy, ktorí viete, že ak by sa dnes večer skončil váš život, boli by ste... neboli by ste... minuli by ste to, pretože nie ste znovuzrodení. „Ak sa človek nenarodí znovu, nemôže ani vidieť Kráľovstvo.“ Prečo neprídete rovno sem? Stojte tu a dovoľte nám modliť sa za vás, rovno tu, za chvíľu? Či prídete práve teraz do prítomnosti tohoto Ducha?

330 Nikdy nevidíte, že by sa stalo niečo väčšie, až kým nevidíte príchod Pánov. No, pamätajte. Iste viem, o čom hovorím, inak by mi tú službu neudelil. Nenechajte to teraz prejsť pomimo. Ste úprimní?

331 Prišiel by si? Ak nie, potom to leží medzi tebou a Bohom. Som nevinný. Som čistý od všetkej krvi, pretože som vám povedal pravdu. Kázal som vám Slovo. Povedal som vám, kým On je. A On, keď prišiel, On dokázal, čím vtedy bol; a On mi dáva dokazovať to, čím je teraz. On

je taký istý ako vtedy. Veríte tomu? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.]

332 Koľko je tu potom chorých, ďalších, ktorí sú tu chorí? Zdvihnite ruky.

333 No, položte ruky jeden na druhého a pomodlíme sa za vás modlitbu viery.

334 No, chcem sa vás niečo potichu opýtať. Ak Boh, ak môže Boh prísť a urobiť ten zázrak! Zázrak je niečo, čo sa nedá vysvetliť. No, ak sa chcete niekoho z týchto ľudí opýtať, choďte sa ich kedykoľvek a kdekoľvek opýtať. Rozumiete? Len pamätajte, to je Boh. Toto tu sú len amatérske videnia. Kto, čo to robí? Ste to vy, vy sami. Vy ste tí, ktorí to robia.

335 Vidíte, keď sa tá žena dotkla Jeho rúcha, povedal, „Vyšla zo Mňa moc.“ Ale keď Mu Otec ukázal tú vec o Lazárovi a On odišiel a vrátil sa a vzkriesil Lazára z mŕtvych, nikdy nepovedal „moc.“ To bol Boh, ktorý používal Svoj vlastný dar, a to druhé bola žena, ktorá používala Boží dar.

336 Ja nie som Božím darom. Ježiš Kristus je Boží Dar. Je to len dar, ktorý mi dal On, že som sa takto narodil, s podvedomím a vedomím (prvým vedomím), spolu. Nespíte; len to vidíte. Duch Svätý prichádza na podvedomie práve tak, ako do vedomia. Ak by to prišlo do vášho podvedomia, mali by ste duchovný sen. Prichádza to na mňa, nesnívam. Len sa tam dívam a vidím to. Rozumiete? A narodili sme sa tak, nemôžete zo seba urobiť niečo iné. Ste tak narodení. Rozumiete? „Dary a povolania sú bez pokánia.“ Čo to má urobiť? Manifestovať Ježiša Krista. On je ten istý včera, dnes i naveky.

337 Ako máte svoje ruky položené jeden na druhého, dúfam, že rovno teraz vložíte svoje srdce do Božej starostlivosti, „Pane, preskúmaj ma. Či som sa stal tak otupený vecami sveta, že nevidím túto veľkú hodinu, ktorá práve prebieha?“

338 Viete, tak to bolo vždy. Prešlo to rovno cez cirkev a oni o tom vôbec nevedeli. To je história. Nenechajte to prejsť pomimo, priatelia, aby ste videli dokázané Slovo, znovu a znovu, aby ste videli, ako sa zmanifestovalo Slovo Božie, a samotná Osoba Ježiša Krista prichádza rovno medzi týchto ľudí a robí presne to, čo robil predtým.

339 Nebeský Otče, teraz cítim, Pane, že Tvoje Slovo bolo prečítané. Svedectvo bolo dané. Duch Svätý zostúpil a potvrdil to Slovo a svedectvo. Teraz je to v rukách ľudí, Pane. Leží to v ich lone. Nie je nič

iné, čo by som vedel povedať. A neviem o ničom inom, čo by si napísal v Slove, čo by si robil, pretože Ty si ich už uzdravil. Ide len o to, aby tomu verili. A Ty robíš takúto vec a ako môžeme ďalej pochybovať? Ako by sme mohli dopustiť, aby satan naďalej otupoval naše svedomie?

³⁴⁰ Satan, prehlasujem toto uzdravenie nad týmito ľuďmi a hovorím ti, „Prikazujem ti, v Mene Pána Ježiša Krista, vypadni odtiaľto! Vyjdi von v Mene Ježiša Krista a prepusti týchto ľudí!“

³⁴¹ No, ak Mu veríte, postavte sa na svoje nohy. Veríte? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.] Postavte sa a vzdajte chválu Bohu. Postavte sa a verte tomu. Už o tom viac nepochybujte.

³⁴² V Mene Ježiša Krista, nech Duch Svätý prinesie týmto ľuďom radosť, moc, vzkriesenie, Život, Pane.

³⁴³ Vzdajte Mu teraz chválu a chváľte Jeho sväté Meno. Milujeme Ho. Chválimo Ho. Zbožňujeme Ho, Toho bezkonkurenčného, večného Syna živého Boha. V Jeho Mene prijmite Ho. On je tu. Amen.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v máji 2022.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD, microSD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí